

پاسخ نامہ
تشریحی

ادبیات فارسی چهارم

۱۳. ۱ ۲ ۳ ۴

در گزینه‌ی «۲» گفته شده اصل‌ها، فرع‌ها را در پی دارند و مادر پی فرزند است، نه این که فرزند در پی مادر باشد در حالی که در سایر گزینه‌ها به این نکته اشاره شده که هر چیزی به سوی اصل خویش رهسپار است.

۱۴. ۱ ۲ ۳ ۴

۱۵. ۱ ۲ ۳ ۴

۱۶. ۱ ۲ ۳ ۴

۱۷. ۱ ۲ ۳ ۴

۱۸. ۱ ۲ ۳ ۴

معنی بیت داده شده: رازهای من در ناله‌های من پنهان است اما چشم و گوش ظاهری نمی‌تواند حقیقت مرا دریابد. تناسب این معنی با گزینه‌ی «۴» است. همان‌گونه که از ناله‌های من می‌توان به وجود من پی برد، از بوی گل هم می‌توان گل را شناخت.

۱۹. ۱ ۲ ۳ ۴

بیت مورد سؤال بیان می‌کند که جسم و جان به هم پیوسته‌اند و برای ادراک جان به حسی غیر از حس ظاهری نیازمندیم. برای شناخت سری که در ناله‌ی نی نهفته است نیز، به حس دیگری غیر از حس ظاهر نیازمند هستیم. (سر نی هم مثل جان و از امور نادیدنی است) / گزینه‌ی «۳» بیان می‌کند که اسرار من در ناله‌های من نهفته است، اما چشم و گوش ظاهری نمی‌تواند راز حقیقت آن ناله را دریابد. (تنها با چشم و گوش دل می‌توان آن را ادراک کرد).

۲۰. ۱ ۲ ۳ ۴

«نیست باد» در مصراع بیت مولوی ظاهری یک سان، اما معنایی متفاوت دارند که در بحث «آرایه‌های ادبی» به آن «جناس تام» گویند. «نیست باد» در مصراع اول به معنای «باد نیست» و در مصراع دوم به معنای «نابود باشد» است.

۲۱. ۱ ۲ ۳ ۴

«نی» در معنای نغمه‌های نی، حریف: همدم، از یار بریدن، هجران کشیدن.

۲۲. ۱ ۲ ۳ ۴

«پرده‌های ما درید» هم می‌تواند به معنای «اسرار نهفته‌ی ما را فاش می‌کند» باشد و هم به معنای «هر حجاب و مانعی را از مقابل دیدگان ما بر می‌دارد و حقیقت را به ما می‌نمایاند»

۲۳. ۱ ۲ ۳ ۴

۲۴. ۱ ۲ ۳ ۴

در هر دو بیت، نی یا عارف آگاه از قصه‌های عشق عاشقان سخن می‌گوید که سراسر درد و رنج است.

۲۵. ۱ ۲ ۳ ۴

حقیقت عشق را هر کسی درک نمی‌کند، تنها عاشق (بی‌هوش) مجرم است، همان‌طور که «گوش» برای ادراک سخنان «زبان» ابزار مناسب است. گزینه‌ی سوم را با توضیحات آخر درس مقایسه کنید و به تفاوت آن‌ها توجه کنید.

۲۶. ۱ ۲ ۳ ۴

بی‌هوش (عاشق)، با توجه به مصراع قبل، معنی چنین است: حقیقت عشق را هر کسی درک نمی‌کند، تنها عاشق (بی‌هوش) مجرم است، همان‌طور که «گوش» برای ادراک سخنان «زبان» ابزار مناسب است.

۲۷. ۱ ۲ ۳ ۴

(بی‌گاه: دیر-غروب)، (بی‌گاه شدن: کنایه از سپری شدن) و (روزها: مجازاً ایام عمرو زمان)

۲۸. ۱ ۲ ۳ ۴

معنای بیت: تنها ماهی دریای حق (عاشق) است که از غوطه خوردن در آب عشق و معرفت سیر نمی‌شود. ماهی: عاشق / آب: عشق

۱. ۱ ۲ ۳ ۴

۲. ۱ ۲ ۳ ۴

تضادها: (بدحالان - خوش حالان)، (پخته - خام) و (زهر - تریاق)

۳. ۱ ۲ ۳ ۴

جناس: اصل و وصل / جناس یک‌سانی دو واژه در تعداد و ترتیب واج‌هاست.

تلمیح: به آیه‌ی «انا الیه راجعون» دارد. تلمیح اشاره‌ای است به بخشی از دانسته‌های تاریخی، اساطیری و ..
تضاد: دور ماندن و باز جستن / تضاد آوردن دو کلمه با معنی متضاد در سخن برای روشن‌گری، زیبایی و لطافت آن است.

۴. ۱ ۲ ۳ ۴

کلمات (حکایت-شکایت)، (اصل-وصل)، (نی-می) قافیه و جناس اند

۵. ۱ ۲ ۳ ۴

«پرده» به ترتیب در معنای «نغمه و صدا» و «حجاب» به کار رفته و دارای آرایه‌ی جناس تام است

۶. ۱ ۲ ۳ ۴

«باد» در مصراع‌های اول و دوم به ترتیب در معنای «باشد» و «جریان هوا» به کار رفته، پس این دو کلمه هم قافیه‌ی بیت‌اند و هم جناس تام دارند و در بیت، ردیف وجود ندارد.

۷. ۱ ۲ ۳ ۴

در گزینه‌های «۱» و «۴» مصراع دوم، و در گزینه‌ی «۲»، مصراع اول دلیل و مثالی است برای مصراع دیگر.

۸. ۱ ۲ ۳ ۴

(زهر هجر)، (تیر دعا) و (خار هجران) اضافی تشبیهی هستند، (کنگره‌ی عرش: اضافی استعاری است).

۹. ۱ ۲ ۳ ۴

در گزینه‌ی «۳» در مصراع دوم جوش و خروش خود را از «او» می‌داند. همان‌گونه که در عبارت صورت سؤال آمده است. (نایی: نوازنده‌ی نی) در نتیجه «من نایم و تو نایی» یعنی تو ساز وجود مرا به صدا در می‌آوری.

۱۰. ۱ ۲ ۳ ۴

۱۱. ۱ ۲ ۳ ۴

سینه: مجاز از انسان است. شرحه شرحه: پاره پاره، شرحه: پاره گوشتی که از درازا بریده باشند. معنای بیت: انسان یا شنونده‌ای دردمند و هجران کشیده می‌خواهم تا درد اشتیاق خود را بازگو کنم. این معنا در گزینه‌ی «۴» آمده است. معنای سایر گزینه‌ها از بیت مورد سؤال دور است.

۱۲. ۱ ۲ ۳ ۴

پخته در گزینه‌ی «۱» اشاره‌ای است به عارف واصل. در گزینه‌ی «۴» نیز ماهی اشاره به عاشق دارد. در گزینه‌ی «۳» نیز بی‌هوش همان (عاشق) است. (پخته: ماهی و بی‌هوش) واژه‌هایی هستند که به شیوه‌ی نمادین بر عاشق و عارف واصل دلالت می‌کنند.

درس

۱ ۲ ۳ ۴

۱ ۲ ۳ ۴

۴۱. (ظلمات: تیرگی) (ضلالت: گمراهی) (زلّت: لغزش)

۱ ۲ ۳ ۴

۴۲. کتم: پوشیده داشتن-پنهان کردن

۱ ۲ ۳ ۴

۱ ۲ ۳ ۴

۴۳. املائی درست: مناعت به معنای بلندنظر و عالی طبع بودن.

۱ ۲ ۳ ۴

۴۴. املائی درست: بیغوله. به معنای کنج، ویرانه و گوشه‌ای دور از مردم.

۱ ۲ ۳ ۴

۴۵. املائی درست کلمات: بگذارم / ضلال / هدایت.

۱ ۲ ۳ ۴

۴۶. املائی درست: مگذارید: مضایقت

۱ ۲ ۳ ۴

۴۷. املائی درست: بگذارم

۱ ۲ ۳ ۴

۴۸. املائی درست کلمات: صولت- حمیت- فراق

۱ ۲ ۳ ۴

۴۹. املائی درست: ناهنجار

۱ ۲ ۳ ۴

۵۰. املائی درست: حمیت

۱ ۲ ۳ ۴

۵۱. املائی درست کلمات: فطرت (آفرینش-سرشت)-ضلالت (جهل و گمراهی)

۱ ۲ ۳ ۴

۱ ۲ ۳ ۴

۵۲. املائی درست: حمیت

۱ ۲ ۳ ۴

۵۳. املائی درست کلمات: فطرت (آفرینش-سرشت)-ضلالت (جهل و گمراهی)

۱ ۲ ۳ ۴

۱ ۲ ۳ ۴

۱ ۲ ۳ ۴

۵۴. در این متن فقط املائی واژه‌ی «دانات: پستی» غلط است. به معنی برخی از کلمات دیگر توجه کنید:

غذار: حیلہ‌گر (غدر: حیلہ) - خار: تیغ (خارستان پیری: اضافه تشبیهی) مشرب: روش، سیرت، آبشخور (مشرّب توانگری: اضافه تشبیهی) عذب: لطیف و گوارا - حبث: پستی - متاع: کالا - دولت: ثروت

۱ ۲ ۳ ۴

۵۵. املائی صحیح کلمات عبارت‌اند از: «ضلالت، احراز، مترصد».

۱ ۲ ۳ ۴

۵۶. املائی درست کلمه: از روی دین و همیت = از روی دین و حمیت

۱ ۲ ۳ ۴

۵۷. واژه‌های مهم املائی گزینیه‌ها عبارت‌اند از:

گزینیه‌ی ۱: (واثق: اطمینان کننده، اعتماد دارنده)، (تفحص: جست و جو کردن، تحقیق کردن درباره‌ی امری یا چیزی) / گزینیه‌ی ۲: (برائت: بی‌زاری، پاک شدن از عیب و تهمت)، (ساحت: ناحیه، فضای خانه، حیاط، میدان)، (فرط: بسیاری، فراوانی، از حد درگذشتن) (مناصحت: همدیگر را نصیحت کردن، به هم اندرز دادن)، (صدق: راست گفتن، راستی و درست‌ی) / گزینیه‌ی ۳: (ثواب: مزد، پاداش) / گزینیه‌ی ۴: (استبداد: خودرایی، خودسری، خودکامگی)، (اصرار: پافشاری کردن در کاری)، (زرق: فریب، نیرنگ)، (شعوذه: نیرنگ، تردستی، حقه بازی)

۱ ۲ ۳ ۴

۲۹

در گزینیه‌های «۱ و ۲» به این نکته اشاره شده که انسان خام اندیش از حال انسان‌های عارف بی‌خبر است. (گزینیه‌ی ۱: عاشق، اسرار معشوق را به نا اهلان نمی‌گوید همان گونه که انسان کار آزموده، سرگذشت خویش را با فرد خام و ناپخته در میان نمی‌گذارد)

(گزینیه‌ی ۲: پیر میخانه (مرشد و راهنما) به دردی کش (سالک و عاشق) سفارش می‌کند راز دل سوخته و هجران کشیده‌ی خود را با نا اهلان در میان نگذارد)

(گزینیه‌ی ۴: هر کس در آتش عشق نسوخته باشد از غم و هجران ما بی‌خبر است فقط عاشق هجران کشیده می‌داند که خام اندیشی چه نتایجی در بر دارد) (پختن سودای خام: خیال باطل در سر داشتن)

(گزینیه‌ی ۳: هر کس خام اندیش باشد در قیامت به آتش دوزخ می‌سوزد زیرا در این دنیا در آتش عشق نسوخته و ناپختگی خود را به کمال و پختگی تبدیل نکرده است)

۱ ۲ ۳ ۴

۳۰

ماهی، سینه‌ی شرحه شرحه از فراق و بی‌هوش به عارف دل سوخته و درد آشنا اشاره دارند

۱ ۲ ۳ ۴

۳۱

مقصود از «هوش» عشق است نه عاشق

۱ ۲ ۳ ۴

۳۲

مفهوم کلی هر دو بیت: سپری شدن عمر مهم نیست.

۱ ۲ ۳ ۴

۳۳

«هم نفس» در گزینیه‌های ۱ و ۳ و «کسی هم درد» در گزینیه‌ی ۲ معادل است با سینه‌ی شرحه شرحه از فراق یا شنونده‌ی درد آشنا

۱ ۲ ۳ ۴

۳۴

بیت مورد سؤال به سخن مشهور «کلّ شیء یرجع الی اصله» اشاره دارد و بیان می‌کند که هر چیزی سرانجام به اصل و ریشه‌ی خویش باز می‌گردد و همین مفهوم در گزینیه‌های «۱ و ۲ و ۳» نیز وجود دارد. در بیت چهارم به این نکته اشاره شده است که در این دنیای مادی، هیچ‌کس قانع و چشم و دل سیر نمی‌شود و تشنه به دنیا می‌آید و در نهایت گرسنه از دنیا می‌رود.

۱ ۲ ۳ ۴

۳۵

عبارت متن سؤال به مفهوم «کشش انسان به سوی عالم معنا» و تأثیر «جذبه‌ی حق» برای رسیدن به وصال اشاره دارد. در گزینیه‌ی «۴» نیز مفهوم «میل به دیدار خداوند» مطرح شده و «تأثیر مثبت معنویت» عامل رسیدن به وصال الهی ذکر شده است.

۱ ۲ ۳ ۴

۳۶

بیت مورد سؤال به سخن مشهور «کلّ شیء یرجع الی اصله» اشاره دارد و بیان می‌کند که هر چیزی سرانجام به اصل و ریشه‌ی خویش باز می‌گردد. همین مفهوم در گزینیه‌ی «۲» نیز مشهود است.

۱ ۲ ۳ ۴

۳۷

سرّ من از ناله‌ی من دور نیست: رازهایم در ناله‌های من نهفته است.

۱ ۲ ۳ ۴

۳۸

گزینیه‌های «۱ و ۲ و ۳» هم درد و هم درمان را از یار می‌دانند.

۱ ۲ ۳ ۴

۳۹

ابیات گزینیه‌های «۱»، «۳» و «۴» به این نکته اشاره دارند: آن که راه عشق نسپرده، از حال عارف واصل بی‌خبر است، بنابراین نباید در مورد عشق با وی سخن گفت.

اما بیت این گزینیه بر این نکته تأکید دارد که انسان خام و بی‌تجربه باید مراحل زیادی را طی کند تا به مرتبه‌ی انسان‌های باتجربه برسد.

۱ ۲ ۳ ۴

۴۰

بی‌روزی: بی‌نوا و درویش / معنای مصراع: هر کس از عشق بی‌بهره باشد، روزگارش تباہ و بیهوده می‌شود.

درس

۶۰. ۱ ۲ ۳ ۴ (صولت خشم)، (حمله‌ی حسد) و (مناعت فطرت)، (لجاج شهوت) اضافی استعاری‌اند. (آتش نخوت)، (آتش غرور) و (خرمن اعمال) در گزینه‌ی «۴» اضافی تشبیهی‌اند.
۶۱. ۱ ۲ ۳ ۴ تشخیص (آدم نمایی): نسبت دادن رفتار و حالات انسانی است به انشای بی‌جان و پدیده‌های طبیعت. در گزینه‌ی «۴» برای حسن و زیبایی «دست» تصور شده است.
۶۲. ۱ ۲ ۳ ۴ در گزینه‌های دیگر (زلف به دام)، (خال به دانه)، (مهر به خانه)، (محنت به آتش) و (شاعر به خلیل) تشبیه شده است. گزینه‌ی «۱» تشخیص دارد و حسن تعلیل.
۶۳. ۱ ۲ ۳ ۴
۶۴. ۱ ۲ ۳ ۴
۶۵. ۱ ۲ ۳ ۴ هر دو بیت به لطف و بخشایش خداوند در حق مخلوق اشاره می‌کنند.
۶۶. ۱ ۲ ۳ ۴ گزینه‌های ۱ و ۳ به آیه‌ی «الحمد لله رب العالمین» و گزینه‌ی ۴ به آیه‌ی «یا کونین» اشاره دارد.
۶۷. ۱ ۲ ۳ ۴ مفهوم عبارت عربی: هر که را بخواهد عزیز و گرانقدر می‌گرداند و هر که را بخواهد ذلیل و خوار می‌کند. که مفهوم کلی آن تأکید بر اراده و اختیار حق تعالی است که در گزینه‌ی «۱» هم بدان اشاره شده است.
۶۸. ۱ ۲ ۳ ۴ معنای مصراع: سنایی با تمام وجود توحید تو را می‌گوید. لب و دندان مجاز از تمام وجود است.
۶۹. ۱ ۲ ۳ ۴
۷۰. ۱ ۲ ۳ ۴ دنائت: پستی. آب: آبرو. معنای عبارت: طمع و آزمندی، پستی می‌آورد و آبروی انسان را می‌برد. این معنی به طور کامل در گزینه‌ی «۱» آمده است.
۷۱. ۱ ۲ ۳ ۴
۷۲. ۱ ۲ ۳ ۴
۷۳. ۱ ۲ ۳ ۴ «بیدارم کرد» و «جامه‌ی هستی را در بر من کرد» یعنی «مرا آفرید»
۷۴. ۱ ۲ ۳ ۴ سه گزینه‌ی اول بیانگر تعبیری عارفانه از آفرینش و عاشق شدن انسان بر خداوند است. (گزینه‌ی چهارم شرط رسیدن به کمال را در ترک تعلقات می‌داند)
۷۵. ۱ ۲ ۳ ۴ بیت مورد سؤال پیدایش عشق را - که موجب حرکت در جهان هستی شده است - بیان می‌کند و گزینه‌ی «۴» نیز شور و حرکت در جهان را حاصل عشق می‌داند.
۷۶. ۱ ۲ ۳ ۴ در آیه‌ی متن سؤال و ابیات «۱»، «۳» و «۴» به قدرت خداوندی در عزیز و خوار کردن انسان‌ها اشاره شده است. بیت گزینه‌ی «۲» بر روزی‌رسانی و بخشایش الهی تأکید دارد.
۷۷. ۱ ۲ ۳ ۴ مفهوم آیه: خداوند هر کسی را بخواهد عزیز و گرامی می‌کند و اگر اراده کند، هر کسی را می‌تواند ذلیل و خوار کند. معادل همین مفهوم در گزینه‌های «۱»، «۳» و «۴» نیز دیده می‌شود.
۷۸. ۱ ۲ ۳ ۴ مصراع دوم: همه‌ی کم و زیاد شدن‌ها به دست توست.
۷۹. ۱ ۲ ۳ ۴ مگر از آتش دوزخ بودش روی رهایی: امید است که برای سنایی از آتش دوزخ رهایی باشد.
۸۰. ۱ ۲ ۳ ۴ خرق: پاره کردن
۸۱. ۱ ۲ ۳ ۴ دژم: خشمگین.
۸۲. ۱ ۲ ۳ ۴ کاوه رو به افرادی که در مجلس ضحاک حضور داشتند کرده، فریاد می‌زند: «ای حامیان ضحاک دیو صفت و ای کسانی که از خدای جهان نمی‌ترسید...» «دیو» استعاره از ضحاک است. «کیهان خدیو» یعنی خدای جهان.
۸۳. ۱ ۲ ۳ ۴
۸۴. ۱ ۲ ۳ ۴ (زخم: ضربه) (درای: پتک - زنگ کاروان یا جرس)
۸۵. ۱ ۲ ۳ ۴ کوس: طبل
۸۶. ۱ ۲ ۳ ۴
۸۷. ۱ ۲ ۳ ۴
۸۸. ۱ ۲ ۳ ۴ (محضر: محل حضور - استشهاد نامه) (مظهر: نشانه - قرینه)
۸۹. ۱ ۲ ۳ ۴ (فترک: تسمه‌ای که پشت زین اسب می‌بندند) (ترک بند زین) (حوزه: محدوده - مرکز) (بابزن: سیخ کباب)
۹۰. ۱ ۲ ۳ ۴
۹۱. ۱ ۲ ۳ ۴
۹۲. ۱ ۲ ۳ ۴ خدیو: خدا / گیهان خدیو: خدای جهان
۹۳. ۱ ۲ ۳ ۴ سپردن: پای مال کردن و زیر پا گذاشتن
۹۴. ۱ ۲ ۳ ۴ املای صحیح: برخاست
۹۵. ۱ ۲ ۳ ۴ گزینه‌ی ۱: (بدی - نیکی)، گزینه‌ی ۲: (نهان - پراگنده) (فرزندگان - دیوانگان) گزینه‌ی ۳: (دشمن - دوست)، گزینه‌ی ۴: (هتر (آگاهی) - جادویی) (خوار - ارج‌مند) (نهان - آشکارا) (راستی - گزند)
۹۶. ۱ ۲ ۳ ۴ «برگشتن کار»، «برخاستن گرد» و «سر از بند بیرون کردن» به ترتیب کنایه از «نابه‌سامانی اوضاع، شورش و نافرمانی» هستند.
۹۷. ۱ ۲ ۳ ۴ «دیوار، خشت، بام، سنگ» و «هم‌چنین تیغ، تیر و خدنگ» مراعات نظیر دارند.
۹۸. ۱ ۲ ۳ ۴
۹۹. ۱ ۲ ۳ ۴ «نرگس استعاره از چشم» و «لعل استعاره از لب» است.
۱۰۰. ۱ ۲ ۳ ۴ «بازار شوق - سرو قد» تشبیه‌های مصراع اول‌اند در مصراع دوم جان به سیند و روی به آتش تشبیه شده است.
۱۰۱. ۱ ۲ ۳ ۴ بین واژه‌های «یزدان و اهریمن» تضاد برقرار است. (توجه: اهریمن استعاره از ضحاک است.)

۲۷۴۵. ۱ ۲ ۳ ۴

هله: صوت تنبیه به معنی آگاه باش / مینو: بهشت / مکیدت: مکر، خدعه، جمع آن: مکاید / گبر: نوعی جامه‌ی جنگی، خفتان / رقیب: نگهبان

۲۷۴۶. ۱ ۲ ۳ ۴

معنی درست همه‌ی واژه‌ها فقط در گزینه‌ی «۱» آمده است.

۲۷۴۷. ۱ ۲ ۳ ۴

سلام در این جا یعنی رحمت و صبح یعنی بانشاط و شادی بخش.

۲۷۴۸. ۱ ۲ ۳ ۴

۲۷۴۹. ۱ ۲ ۳ ۴

املای درست: مرهم دل، آفت قضا

۲۷۵۰. ۱ ۲ ۳ ۴

بین کلمات صباح و صبح، جناس ناقص اخلاقی وجود دارد.

۲۷۵۱. ۱ ۲ ۳ ۴

«ای کریمی» ندا و منادا یک جمله است. بنابراین در جمله‌های دوم و چهارم «عطا و خطا» سجع دارند / در گزینه‌ی «۱» مکار و منگار / در گزینه‌ی «۳» مجروح و نوح / در گزینه‌ی «۴» هوا و ضیا سجع دارند.

۲۷۵۲. ۱ ۲ ۳ ۴

تلمیح: اشاره است به بخشی از احادیث، داستان‌ها و وقایع تاریخی در ضمن شعر یا نوشته.

۲۷۵۳. ۱ ۲ ۳ ۴

واژه‌ی «را» ردیف شعر است که در گزینه‌های «۱»، «۳» و «۴» نشانه‌ی مفعولی است ولی در گزینه‌ی «۲» شاعر، کلمه‌ی قافیه و ردیف را در یک کلمه آورده است.

۲۷۵۴. ۱ ۲ ۳ ۴

تلمیح: اشاره دارد به حادثه‌ی کربلا
جناس: علم و عالم
کنایه: علم کردن به معنی شناساندن، معرفی کردن

۲۷۵۵. ۱ ۲ ۳ ۴

توصیف داده شده «تلمیح» را بیان می‌کند.

۲۷۵۶. ۱ ۲ ۳ ۴

آوردن آیه، حدیث، بیت یا مصرعی از شاعری دیگر در اثنای کلام را «تضمین» گویند. «شهریار» در شعر «همای رحمت» بیت گزینه‌ی «۴» را از حافظ «تضمین» کرده است.

۲۷۵۷. ۱ ۲ ۳ ۴

مضمون تلمیح این بیت را می‌توانید به سادگی در دو سطر ابتدای درس «شبنم عشق» از ادبیات فارسی ۳ بیابید.

۲۷۵۸. ۱ ۲ ۳ ۴

تلمیح: اشاره است به بخشی از دانسته‌های تاریخی، اساطیری و ...
تشریح گزینه‌های دیگر:
گزینه‌ی «۱»: تلمیح دارد به آیه‌ی «و انا عرضنا الامانه علی السموات و الارض و الجبال ...»
گزینه‌ی «۳»: تلمیح دارد به «لعمرك الهم لفی سكرتهم يعمهون»
گزینه‌ی «۴»: تلمیح دارد به داستان حضرت ابراهیم.

۲۷۵۹. ۱ ۲ ۳ ۴

مراعات نظیر: سرو، باغ، سوسن، چمن
تشخیص: عمل سرو و سوسن
کنایه: زبان درازی کردن

۲۷۶۰. ۱ ۲ ۳ ۴

گزینه‌ی «۱»: اشاره به آیه‌ای از آیات قران دارد.
گزینه‌ی «۲»: اشاره به داستان بهرام گور، پادشاه ساسانی، دارد.
گزینه‌ی «۳»: اشاره به داستان جمشید، از پادشاهان اساطیری ایران، دارد.

سؤال‌های ترکیبی

۲۷۲۷. ۱ ۲ ۳ ۴

در متن داده شده املای واژه‌های «امل، تعمّل، سفاحت، منصوب» نادرست نوشته شده است که املای درست واژه‌ها چنین است: عمل، تأمل، سفاهت و منسوب.

معنای واژه‌ها: امل: آرزو / عمل: فعل و کار
رجحان: برتری و فزونی، افزون آمدن / سفاهت: نادانی
حلاوت: شیرینی، شیرین بودن / منصوب: گماشته شده / منسوب: نسبت داده شده

راجع: افزون، چیره
قاصر: کوتاه، کوتاهی کننده، نارسا
خواتم: جمع خاتم، پایان هر چیز
تأمل: اندیشه کردن، فکر کردن، درنگ کردن
تعمّل: سختی کشیدن، به تکلف به کاری پرداختن

۲۷۲۸. ۱ ۲ ۳ ۴

واژه‌های «مسطور، اعتلاف» در عبارت داده شده نادرست نوشته شده است که املای درست آن‌ها به ترتیب «مستور و اتتلاف» است. اتتلاف: با هم الفت داشتن. مسطور: نوشته شده

مستور: پوشیده

متابع: پیروی کننده

۲۷۲۹. ۱ ۲ ۳ ۴

در متن داده شده واژه‌های «عمارت / متاوعت / اولوالامر / سلاح و مسطور» نادرست نوشته شده است که املای درست آن‌ها «مارت / مطاوعت / اولوالامر / صلاح و مستور» است.
امارت: فرمانروایی / عمارت: ساختمان و بنا
مطاوعت: اطاعت، فرمان برداری
اولوالامر: فرمان‌روایان، صاحبان امر، پیشوایان
مستور: پوشیده / مسطور: نوشته شده
سلاح: آلت جنگی / صلاح: خیر و نیکی

۲۷۳۰. ۱ ۲ ۳ ۴

املای درست کلمات، برائت (برائت و بیزاری) / اقربا (اقربان و اقربا)

۲۷۳۱. ۱ ۲ ۳ ۴

املای درست کلمات: متابعت (متابعت رأی) / زمام (زمام جهان‌داری)

۲۷۳۲. ۱ ۲ ۳ ۴

املای درست کلمه: تآلم ← تعلّم (آموختن و یاد گرفتن)

۲۷۳۳. ۱ ۲ ۳ ۴

املای درست کلمات: سهو (از روی سهو و خطا) / نَسَب (حَسَب و نَسَب)

۲۷۳۴. ۱ ۲ ۳ ۴

۲۷۳۵. ۱ ۲ ۳ ۴

۲۷۳۶. ۱ ۲ ۳ ۴

۲۷۳۷. ۱ ۲ ۳ ۴

املای صحیح کلمه «امل و گزارده‌شود».

۲۷۳۸. ۱ ۲ ۳ ۴

۲۷۳۹. ۱ ۲ ۳ ۴

۲۷۴۰. ۱ ۲ ۳ ۴

۲۷۴۱. ۱ ۲ ۳ ۴

۲۷۴۲. ۱ ۲ ۳ ۴

۲۷۴۳. ۱ ۲ ۳ ۴

مُحمل ← مُهمل / گزارد ← گذارد

ادبیات فارسی دوم

درس

۲۷۴۴. ۱ ۲ ۳ ۴

معنای بیت: چون تغییر دهنده‌ی قضا و پیشامدهای ناگوار هستی، به حق دعای مستمندان و بیچارگان قَسَمَت می‌دهیم که پیشامدهای بد را از ما دور گردان.

۲۷۶۱. ۱ ۲ ۳ ۴

گزینۀ ۲: بین نگیں‌وار زمین و ده ویران تضاد و بین ده و دهقان و زمین تناسب برقرار است. ضمناً اشاره به نام جمشید نیز باعث ایجاد تلمیح در بیت شده است.

گزینۀ ۳: بین برق، تیزی، ساطور و ذوالفقار تناسب و بین «تیز» و «کند» تضاد برقرار است. ضمناً اشاره به نام ذوالفقار نیز باعث ایجاد تلمیح در بیت شده است.

گزینۀ ۴: بین کلمات کلیم و فرعون، صورت و سیرت (گرگ و دشمنان هم تناسب و هم تضاد مفهومی برقرار است ضمناً اشاره به نام‌های موسی و کلیم نیز باعث ایجاد تلمیح در بیت شده است.

۲۷۶۲. ۱ ۲ ۳ ۴

در سایر گزینه‌ها اشاره به کلماتی چون قیصر و کی، یوسف و چاه، شاه ترکان و تهمتن باعث ایجاد تلمیح شده است

۲۷۶۳. ۱ ۲ ۳ ۴

در گزینۀ ۱ اشاره به کلمات منیژه، چاه و افراسیاب و در گزینۀ ۴ اشاره به کلمات خسرو و شیرین باعث ایجاد تلمیح شده است.

۲۷۶۴. ۱ ۲ ۳ ۴

گزینۀ ۳: در خانۀ کسی را زدن: کنایه از طلب حاجت و خواسته از کسی داشتن و نیز بیت، اشاره به آیه ۵۵ سوره مائده دارد که علی(ع) انگشت خود را در نماز به سائل بخشید.

۲۷۶۵. ۱ ۲ ۳ ۴

تشریح گزینه‌های دیگر:

گزینۀ ۲: «۲»، «مفتاح» و «فتوح»: اشتقاق، چون هم‌ریشه هستند. / گزینۀ ۳: «۳»، «مرهم دل مجروح بودن» کنایه از «درمان‌بخش بودن و آرام‌بخش بودن» / گزینۀ ۴: چشم و ضیا (نور): مراعات‌نظیر

۲۷۶۶. ۱ ۲ ۳ ۴

زادالمسافرین: ناصر خسرو / مکاتیب: مولوی / زادالعارفین: خواجه عبدالله انصاری

۲۷۶۷. ۱ ۲ ۳ ۴

شرح داده شده مربوط به «شهریار» است.

۲۷۶۸. ۱ ۲ ۳ ۴

خواجه‌عبدالله انصاری ملقب به شیخ‌الاسلام و معروف به پیر انصار و پیرهرات، از دانشمندان و عارفان قرن پنجم است.

۲۷۶۹. ۱ ۲ ۳ ۴

کتاب «مناجات‌نامه» اثر خواجه عبدالله انصاری، به نثر مسجع است. «نثر مسجع» یا آهنگین با آثار خواجه عبدالله انصاری در ادبیات فارسی آغاز می‌شود.

۲۷۷۰. ۱ ۲ ۳ ۴

در گزینۀ ۴ «سخن دریا به برآوردن نیاز به درگاه الهی است، اما در سایر گزینه‌ها نیاز به دیگران مطرح شده است.

۲۷۷۱. ۱ ۲ ۳ ۴

بیت گزینۀ ۲: «۲» اشاره به «پوشندۀ خطا و بخشندۀ عطا» دارد.

بیت گزینۀ ۳: «۳» بیانگر «خدایی را سزایی» است.

بیت گزینۀ ۴: «۴» نشان‌دهندۀ «از ادراک خلق جدایی» است.

۲۷۷۲. ۱ ۲ ۳ ۴

ماسوا: ما سوی الله، آنچه غیر از خداست، همه‌ی مخلوقات. هُما: پرندۀ ای از راسته‌ی شکاریان، دارای جثه‌ای نسبتاً درشت. در زبان پهلوی به‌معنی فرخنده است و به‌همین دلیل نماد سعادت واقع شده است.

۲۷۷۳. ۱ ۲ ۳ ۴

«شهریار» در این مصراع حضرت علی(ع) را به ابری از رحمت تشبیه کرده است که عذاب دوزخ را از بندگان دور کرده، یعنی شفاعت می‌کند.

۲۷۷۴. ۱ ۲ ۳ ۴

شاعر، حضرت علی را شفاعت‌کنندۀ همه‌ی موجودات می‌داند. گزینۀ ۱ «بخشندگی، گزینۀ ۲ وفاداری، گزینۀ ۳» به شب زنده‌داری حضرت علی(ع) اشاره شده است.

۲۷۷۵. ۱ ۲ ۳ ۴

۲۷۷۶. ۱ ۲ ۳ ۴

به این نوع پرسش که نیاز به جواب ندارد استفهام انکاری یا پرسش تأکیدی می‌گویند. معنی مصراع اول: هیچ کس چون حضرت علی نمی‌تواند پسری شگفتی‌ساز داشته باشد.

۲۷۷۷. ۱ ۲ ۳ ۴

ابوالعجائب: صاحب شگفتی‌ها / کسی که کارهای بسیار شگفت‌انگیز می‌کند. (ابو) یعنی پدر و صاحب و (عجائب)، یعنی شگفتی‌ها

۲۷۷۸. ۱ ۲ ۳ ۴

۲۷۷۹. ۱ ۲ ۳ ۴

در بیت داده شده، شاعر، انسانی را توصیف می‌کند که برترین در دو جهان است. این مفهوم در گزینۀ ۲ «هم بیان شده‌است. شاعر حیرت زده از خود می‌پرسد که علی(ع) را چه بنام؟

۲۷۸۰. ۱ ۲ ۳ ۴

معنای بیت: ای علی، چون تو گردانندۀ قضا (تغییر دهنده‌ی قضا و پیشامدهای ناگوار) هستی، به‌حق دعای بی‌چارگان، پیشامدهای بد را از ما دور بگردان.

۲۷۸۱. ۱ ۲ ۳ ۴

قضای گردان: گردانندۀ قضا (تغییر دهنده‌ی قضا و پیشامدهای ناگوار)

۲۷۸۲. ۱ ۲ ۳ ۴

بار امانتی که آسمان و زمین و کوه از حمل آن عاجز بودند بر دوش انسان نهاده شد؛ که در گزینۀ ۴ «به این موضوع اشاره شده است.

۲۷۸۳. ۱ ۲ ۳ ۴

عبارت متن سؤال به این امر تأکید دارد که یاد و نام خداوند، آرامش دهنده‌ی دل‌ها و حفظ‌کنندۀ انسان‌های گرفتار است. در بیت اول به مضمون محافظت کردن و پناه‌بخشی خداوند به انسان‌ها برای رسیدن به سعادت تأکید شده است.

۲۷۸۴. ۱ ۲ ۳ ۴

مقصود شاعر، بخشش فراوان علی(ع) است و به آیه‌ی «انها ولیکم الله و رسوله والذین امنوا الذین یقیمون الصلوة و یؤتون الزکوة و هم راکعون» (آیه ۵۵ مائده) اشاره دارد که حضرت علی(ع)، انگشت خود را در نماز به سائل بخشید.

۲۷۸۵. ۱ ۲ ۳ ۴

۲۷۸۶. ۱ ۲ ۳ ۴

عمر بکاست: پیر شد.

درس ۲

۲۷۸۷. ۱ ۲ ۳ ۴

برآهیختن: برکشیدن / بیرون کشیدن چیزی مثل تیغ از غلاف.

۲۷۸۸. ۱ ۲ ۳ ۴

مزیح یعنی: شوخی و غیر جدی بودن.

۲۷۸۹. ۱ ۲ ۳ ۴

«زه» شبه جمله است یعنی: آفرین

۲۷۹۰. ۱ ۲ ۳ ۴

برآهیخت: برکشید، بیرون کشیدن چیزی مثل بیرون کشیدن تیغ از غلاف، برآوردن

معیت: همراهی، با هم بودن فروگذار: اهمال، کوتاهی، سستی

۲۷۹۱. ۱ ۲ ۳ ۴

املائی درست: باذل مشهدی

۲۷۹۲. ۱ ۲ ۳ ۴

سر به گرد آوردن، در مصراع دوم کنایه است از به تسلیم واداشتن.

۲۸۱۰. ۱ ۲ ۳ ۴
۲۸۱۱. ۱ ۲ ۳ ۴
۲۸۱۲. ۱ ۲ ۳ ۴

مشو باز جای: بایست، فرار مکن
۲۸۱۳. ۱ ۲ ۳ ۴

عنان: دهنه و افسار. عنان گران کردن: ایستادن، متوقف شدن
۲۸۱۴. ۱ ۲ ۳ ۴
۲۸۱۵. ۱ ۲ ۳ ۴
۲۸۱۶. ۱ ۲ ۳ ۴

سر آمدن زمان: به پایان رسیدن زندگی
۲۸۱۷. ۱ ۲ ۳ ۴

رستم، اسب اشکبوس را به عنوان همسر او در نظر می گیرد و به تحقیر او می پردازد.

۲۸۱۸. ۱ ۲ ۳ ۴
۲۸۱۹. ۱ ۲ ۳ ۴
۲۸۲۰. ۱ ۲ ۳ ۴
۲۸۲۱. ۱ ۲ ۳ ۴
۲۸۲۲. ۱ ۲ ۳ ۴
۲۸۲۳. ۱ ۲ ۳ ۴
۲۸۲۴. ۱ ۲ ۳ ۴

معنی بیت: وقتی انتهای تیر به گوش رستم رسید (زه کمان را تا انتها کشید)، خروش از کمان برخاست. (گاهی کمان را از شاخ گوزن می ساختند).

۲۸۲۵. ۱ ۲ ۳ ۴

مفهوم بیت صورت سؤال بر کوتاهی و ناپایداری عمر دلالت دارد. بیت گزینه ۴ نیز عمر را همچون وامی می داند که جهان به انسان داده است و دوباره آن را باز می ستاند.

گزینه ۱: بیان دشواری های صبر برای رسیدن به هدف / گزینه ۲: اغتنام فرصت و دوری از هوا و هوس / گزینه ۳: آرزوی عمر طولانی برای انسان های خوش بخت

۲۸۲۶. ۱ ۲ ۳ ۴
۲۸۲۷. ۱ ۲ ۳ ۴
۲۸۲۸. ۱ ۲ ۳ ۴

املاي درست: خواست
۲۸۲۹. ۱ ۲ ۳ ۴

اژدها استعاره از عمرو بن عبدود است.

۲۸۳۰. ۱ ۲ ۳ ۴

۱) جناس: جنگ و رنگ (۲) کنایه: رنگ باختن فلک (۳) استعاره: شیر و پلنگ

۲۸۳۱. ۱ ۲ ۳ ۴

گزینه ۲: در کنایه، نشانه ای کاری را می گوئیم، اما منظور خود آن کار است در اینجا دندان خاییدن، نشانه ای خشمگین و عصبانی بودن است.

۲۸۳۲. ۱ ۲ ۳ ۴

در گزینه ی یک «شاهد آرزو» اضافی تشبیهی است که در آن «آرزو» به «شاهد» تشبیه شده است. در گزینه ی «۳» «بازو» به «شاخ درخت» و در گزینه ی «۴» «قدرت حق» به «یم» و علی (ع) به نهنگ تشبیه شده است. در گزینه ی «۲» تشبیه وجود ندارد. «آهنین کوه» آرایه ی استعاره دارد.

۲۸۳۳. ۱ ۲ ۳ ۴

در گزینه ی «۴» اغراق وجود ندارد / در گزینه ی «۱» هم مصراع اول اغراق دارد و هم مصراع دوم / در گزینه ی «۲» رنگ باختن فلک، اغراق دارد / در گزینه ی «۳» قدرت و عظمت عمرو (آهنین کوه) اغراق شده است.

۲۷۹۳. ۱ ۲ ۳ ۴

با خود و گبر رفتن: کنایه از آماده بودن برای نبرد. همین طور در مصراع دوم علاوه بر اغراق نوعی کنایه نیز به چشم می خورد. بین ابر و گبر جناس و میان خود و گبر و رزم نیز تناسب برقرار است.

۲۷۹۴. ۱ ۲ ۳ ۴

۲۷۹۵. ۱ ۲ ۳ ۴

در گزینه ی «۲» گرد رزم به ابر بر آمدن = کنایه از شدت نبرد / سر اندر گرد آوردن = کنایه از شکست دادن / سر زیر سنگ آوردن = کنایه از مغلوب کردن است.

۲۷۹۶. ۱ ۲ ۳ ۴

ممال: تبدیل شدن «ا» به «ی» است. سلاح = سلیح / مزاح = مزیح

۲۷۹۷. ۱ ۲ ۳ ۴

کنایه ها: گزینه ی «۱»: مصراع دوم، یعنی آسمان او را تحسین کرد. گزینه ی «۲»: بیچند زو روی، یعنی فرار کرد و در رفت. گزینه ی «۳»: سر آری زمان، یعنی بمیری.

۲۷۹۸. ۱ ۲ ۳ ۴

در گزینه ی «۱» «مادرم نام مرا، مرگ تو گذاشت» طنز است / در گزینه ی «۲» «پیش جفت گران مایه (اسب) بنشین» طنز است / در گزینه ی «۳» «چه کسی بر تن بی سر تو گریه خواهد کرد» طنز است.

۲۷۹۹. ۱ ۲ ۳ ۴

بیت مورد سؤال حسن تعلیل ندارد. شاعر با استفاده از «واج آرایی» خشونت را بیش تر نشان داده است.

۲۸۰۰. ۱ ۲ ۳ ۴

جناس تام: بر / بر در مصراع اول. اولی حرف اضافه است و دومی به معنای بازو

مراعات نظیر: دست، سینه، بر

تشخیص: بوسه دادن سپهر

۲۸۰۱. ۱ ۲ ۳ ۴

واج آرایی: تکرار یک صامت یا مصوت است در کلمه های یک مصراع، به گونه ای که آفریننده ی موسیقی درونی باشد.

۲۸۰۲. ۱ ۲ ۳ ۴

ردیف: کلمه یا کلماتی است که پس از قافیه از جهت لفظ و معنا عیناً تکرار می شود که معمولاً این کلمه یا کلمات، هم معنی نیز، هستند، در گزینه ی «۴»، کلمات «روان» مختلف المعنی بوده و قافیه هستند، نه ردیف، که جناس تام نیز تشکیل داده اند.

۲۸۰۳. ۱ ۲ ۳ ۴

گزینه ی «۱»: صامت «ش»

گزینه ی «۲»: صامت «خ» و «ز»

گزینه ی «۳»: صامت «س»

۲۸۰۴. ۱ ۲ ۳ ۴

رامایانا، حماسه ی معروف هندوان، سروده ی (والمیکی) شاعر باستانی هند است. این کتاب، منظومه ای است طولانی به زبان سنسکریت درباره ی وقایع و جنگ های همسرا و سیتة. حماسه ای است طبیعی. (در قسمت اعلام ادبیات ۲ آمده است).

۲۸۰۵. ۱ ۲ ۳ ۴

مهابهارات: مهابهاراتا: حماسه ی بزرگ هندوان به زبان سنسکریت که شامل ۱۹ کتاب است و تالیف آن را به (ویاسا)، فرزانه ی هند، نسبت می دهند. (در قسمت اعلام)

۲۸۰۶. ۱ ۲ ۳ ۴

۲۸۰۷. ۱ ۲ ۳ ۴

خاوران نامه حماسه ی مصنوع است ولی «۳» گزینه ی دیگر حماسه ی طبیعی اند.

۲۸۰۸. ۱ ۲ ۳ ۴

حملة ی حیدری از باذل مشهدی حماسه ی مصنوع است.

۲۸۰۹. ۱ ۲ ۳ ۴

زمینه های اصلی حماسه عبارت اند از: داستانی، قهرمانی، ملی، خرق عادت

۲۸۳۴. ۱ ۲ ۳ ۴

«اله» قافیه‌ی مصراع اول و «اه» حروف قافیه است و «ازدها» قافیه‌ی مصراع دوم و «ا» حرف قافیه است و پایان کلمات قافیه یک‌سان نیست.

۲۸۳۵. ۱ ۲ ۳ ۴

گزینیه‌ی ۴: بر خلاف کلماتی مثل (خدا و ازدها)، (نبرد و گرد)، (دوید و ندید) که شبیه هستند و پاره‌های مشابهی دارند و قافیه ساخته‌اند دو کلمه‌ی اله و ازدها هرگز نمی‌توانند قافیه بسازند.

۲۸۳۶. ۱ ۲ ۳ ۴

«حمه‌ی حیدری» یکی از حماسه‌های مصنوع و سنتی است.

۲۸۳۷. ۱ ۲ ۳ ۴

۲۸۳۸. ۱ ۲ ۳ ۴

۲۸۳۹. ۱ ۲ ۳ ۴

ترکیب کنایی «گردبرافراشتن» کنایه است از «به سرعت راندن» که فقط در گزینیه‌ی «۳» بدان اشاره شده است. تیرگی هوا و آسمان که در گزینیه‌های دیگر به آن‌ها اشاره شده نادرست هستند.

۲۸۴۰. ۱ ۲ ۳ ۴

معنای مصراع: «آسمان از ترس و هراس آن جنگ، رنگ باخت» که بیانگر شدت جنگ و نبرد است.

۲۸۴۱. ۱ ۲ ۳ ۴

شاهد آرزو = تشبیه / مفهوم کنایی / مصراع: هیچ‌یک از دو پهلوان به آرزوی خود نرسیدند.

۲۸۴۲. ۱ ۲ ۳ ۴

۲۸۴۳. ۱ ۲ ۳ ۴

تن هر دو شد از نظر ناپدید = هر دو در گرد و غبار دیده نمی‌شدند.

۲۸۴۴. ۱ ۲ ۳ ۴

هفتاد در اینجا نشانه‌ی کثرت است. یعنی سلاح‌های بسیاری را در این نبرد مورد استفاده قرار دادند و هر یک حمله‌ی دیگری را دفع (رد) می‌کردند.

۲۸۴۵. ۱ ۲ ۳ ۴

دید = نگاه کرد / کارش ساخته شد = کارش به پایان رسید.

درس ۵

۲۸۴۶. ۱ ۲ ۳ ۴

به آهنگ خاست = شتابان رفت.

۲۸۴۷. ۱ ۲ ۳ ۴

نماز دیگر: نماز عصر / نماز پیشین: نماز ظهر / دوگانه: نماز صبح

۲۸۴۸. ۱ ۲ ۳ ۴

املا‌ی درست: مسئول برگزاری.

۲۸۴۹. ۱ ۲ ۳ ۴

املا‌ی درست: تپانچه، هاج و واج، اصرار، برگزاری

۲۸۵۰. ۱ ۲ ۳ ۴

«سبل جمعیت» اضافه‌ی تشبیهی است.

جمعیت: مشبه، سبل، مشبّه‌به.

۲۸۵۱. ۱ ۲ ۳ ۴

۲۸۵۲. ۱ ۲ ۳ ۴

مشفق کاظمی و یحیی دولت‌آبادی از رمان‌نویسان معاصراند.

۲۸۵۳. ۱ ۲ ۳ ۴

۲۸۵۴. ۱ ۲ ۳ ۴

اصیحت امیراً و امسیت اسیراً: صبح، امیر و پادشاه بودم و عصر، اسیر شدم. این معنا در مصراع دوم بیت گزینیه‌ی «۲» به روشنی آمده است.

۲۸۵۵. ۱ ۲ ۳ ۴

معنای عبارت عربی: صبح امیر و پادشاه بودم و شب اسیر شدم. گزینیه‌های «۱» و «۲» و «۳» نیز همین مفهوم را بیان می‌کند.

۲۸۵۶. ۱ ۲ ۳ ۴

ترجمه‌ی عبارت چنین است «صبح، امیر بودم و شب اسیر شدم» یعنی روزگار ناپایدار است و این مضمون در گزینیه‌ی «۴» آمده است. گزینیه‌ی «۱»: مفهوم مقابل عبارت است.

۲۸۵۷. ۱ ۲ ۳ ۴

۲۸۵۸. ۱ ۲ ۳ ۴

قوت: غذای روزانه / انسان زنده به غذا نیازمند است

۲۸۵۹. ۱ ۲ ۳ ۴

۲۸۶۰. ۱ ۲ ۳ ۴

عبارت داده شده از کتاب «سیاست‌نامه» است در وصف عمرو لیث و شکست و خواری وی و این که جهان همیشه بر یک حال نمی‌ماند و افت و خیز بسیار دارد. گزینیه‌های «۱»، «۲» و «۳» نیز به دگرگونی اوضاع و احوال جهان اشارت دارد، اما گزینیه‌ی «۴» از بهتر شدن اوضاع و احوال، حکایت دارد. نحس، سعد می‌شود و اندوه به طرب مبدل می‌گردد.

۲۸۶۱. ۱ ۲ ۳ ۴

مفهوم عبارت متن سؤال و گزینیه‌های «۱» و «۲» به ناپایداری مقام و قدرت دلالت دارند و بیانگر آن هستند که فرمان‌روایی و حکومت برای هیچ‌کس پایدار نمی‌ماند. مفهوم گزینیه‌ی «۳» بیانگر بی‌قراری عاشق برای رسیدن به معشوق است.

درس ۵

۲۸۶۲. ۱ ۲ ۳ ۴

به این نوع ترکیب‌ها که در آن‌ها لفظ دوم اغلب بی‌معنی است و برای تأکید لفظ اول می‌آید «مرکب اتباعی» یا «اتباع» می‌گویند.

۲۸۶۳. ۱ ۲ ۳ ۴

۲۸۶۴. ۱ ۲ ۳ ۴

وجنات، جمع وجنه، رخسار / ازار: شلوار

۲۸۶۵. ۱ ۲ ۳ ۴

کبتاده‌ی چیزی را کشیدن، یعنی ادّعی چیزی داشتن، خواستار چیزی بودن.

۲۸۶۶. ۱ ۲ ۳ ۴

سه واژه غلط معنی شده است، استیصال (درماندگی و بیچارگی)، درزی (خیاط)، مضغ (جویدن) و معنی پنج واژه‌ی دیگر، صحیح است. معنی مخیله، ذهن است (خیال‌کننده)

۲۸۶۷. ۱ ۲ ۳ ۴

۲۸۶۸. ۱ ۲ ۳ ۴

۲۸۶۹. ۱ ۲ ۳ ۴

۲۸۷۰. ۱ ۲ ۳ ۴

۲۸۷۱. ۱ ۲ ۳ ۴

۲۸۷۲. ۱ ۲ ۳ ۴

۲۸۷۳. ۱ ۲ ۳ ۴

۲۸۷۴. ۱ ۲ ۳ ۴

۲۸۷۵. ۱ ۲ ۳ ۴

منظور کسی است که لباس‌ها را پوشیده است.

۲۸۷۶. ۱ ۲ ۳ ۴

معهود: تعهد شده، شناخته شده، معمول

۲۸۷۷. ۱ ۲ ۳ ۴

بلامعارض: بی‌رقیب

۲۸۷۸. ۱ ۲ ۳ ۴

املا‌ی درست: مألوف، مخذول، مشعوف

۲۸۷۹. ۱ ۲ ۳ ۴

املا‌ی درست سایر واژه‌ها: هزیمت، گزاردن، محظور

۲۸۸۰. ۱ ۲ ۳ ۴

املا‌ی درست: یحبوحه.

۱۸۴۰. ۱ ۲ ۳ ۴

املاي صحيح کلمات در ساير گزينه‌ها عبارت‌اند از: «حطام، قرق شده،

مزبور»

۱۸۴۱. ۱ ۲ ۳ ۴

معونت / خطوات / قالب

۱۸۴۲. ۱ ۲ ۳ ۴

برحضر ← برحذر / بوطه ← بوته

۱۸۴۳. ۱ ۲ ۳ ۴

نحوای جنون: از سروده‌های ساعد باقری است. / تحفة الاحرار: از آثار منظوم جامی است. / نقدالنصوص: از آثار مثنوی جامی است. / سبحة الابرار: از آثار منظوم جامی است.

۱۸۴۴. ۱ ۲ ۳ ۴

پدیدآورندگان آثار داده شده در سؤال به ترتیب عبارت‌اند از:

آواها و ایماها: دکتر محمدعلی اسلامی ندوشن

از قرق تا خروسخوان: سیاوش کسرایي

از نخلستان تا خیابان: علی‌رضا قزوه

در کوچه‌ی آفتاب: قیصر امین‌پور

۱۸۴۵. ۱ ۲ ۳ ۴

آثار سیاوش کسرایي عبارت‌اند از: با دماوند خاموش، از قرق تا

خروسخوان، خانگی و آرش

۱۸۴۶. ۱ ۲ ۳ ۴

مثنوی «تحفة الاحرار» جزء منظومه‌ی هفت اورنگ از جامی است.

۱۸۴۷. ۱ ۲ ۳ ۴

۱۸۴۸. ۱ ۲ ۳ ۴

۱۸۴۹. ۱ ۲ ۳ ۴

۱۸۵۰. ۱ ۲ ۳ ۴

۱۸۵۱. ۱ ۲ ۳ ۴

«خانه‌ی اموات» اثر داستایوسکی رمان‌نویس روسی است. دیگر آثار او

عبارت‌اند از: «برادران کارامازوف»، «ایله» و «دهکده‌ی استپانچکوف»

/ «داستان دو شهر» اثر چارلز دیکنز، داستان‌نویس مشهور انگلیسی

است. دیگر آثار او عبارت‌اند از: «دیوید کاپرفیلد، آرزوهای بزرگ و

...» / «لیرشاه» از ویلیام شکسپیر شاعر و نمایش‌نامه‌نویس معروف

انگلستان و جهان. دیگر آثار او عبارت‌اند از: «هملت، مکبث و اتللو» /

«تاریخ یک جنایت» اثر ویکتور هوگو مشهورترین شاعر رمانتیک قرن

نوزدهم فرانسه است. از دیگر آثار او می‌توان به «بینوایان، کلیسای

تتردام پاریس، کارگران دریا، مردی که می‌خندد و ...» اشاره کرد.

۱۸۵۲. ۱ ۲ ۳ ۴

«مرصادالعباد من المبدأ الی المعاد» اثر نجم‌الدین رازی «دایه» یکی از

آثار بزرگ و جاودان نثر عرفانی قرن هفتم است.

۱۸۵۳. ۱ ۲ ۳ ۴

اخلاق الاشراف: عبید زاکانی - روضه‌ی خلد: مجد خوافی - لطایف

الطوایف: فخرالدین علی صفی - زادالمسافرین: ناصر خسرو

۱۸۵۴. ۱ ۲ ۳ ۴

باستانی پاریزی: نویسنده‌ی معاصر، «هشل هفت»، «خاتون هفت

قلعه»، «وادی هفت واد» و «از پاریز تا پاریس» از آثار اوست.

بهمن بیگی: نویسنده‌ی کتاب «بخارای من، ایل من»

علی‌محمد افغانی: رمان‌نویس معاصر، صاحب رمان‌هایی چون «شوهر

آهو خانم»، «شادکامان دره‌ی قره سو»، «شلمغ میوه‌ی بهشته» و «

بوته‌زار»

۱۸۵۵. ۱ ۲ ۳ ۴

«خواجه عبدالله انصاری»: دانشمند و عارف قرن پنجم، از آثار مشهور او

الهی نامه، زادالعارفین، مناجات نامه و رساله‌ی دل و جان را می‌توان نام

برد. «خواجوی کرمانی»: شاعر معاصر حافظ، خمسه‌ای به سبک نظامی

پرداخته است شامل همای و همایون، گل و نوروز، روضه‌الانوار، کمال

نامه و گوهرنامه. «فخرالدین عراقی»: از عارفان و شاعران قرن هفتم.

کتاب لمعات از آثار اوست. «مولوی»: از بزرگ‌ترین شاعران عارف

ایران در قرن هفتم، آثار او عبارت‌اند از «مثنوی»، «دیوان شمس»، «

فیه مافیه»، «مجالس سبعة» و «مکاتیب».

ناصرخسرو: از شاعران و نویسندگان بزرگ ایران در قرن پنجم، آثار

او عبارت‌اند از: «دیوان اشعار»، «سفرنامه»، «زادالمسافرین»، «وجه

دین»، «خوان اخوان» و

۱۸۵۶. ۱ ۲ ۳ ۴

در گزینہ‌ی «۳» شاعر معتقد است که به تلقین خرد می‌دانم که علم،

اکسیر شادی است؛ ولی در سه گزینہ‌ی دیگر مفهوم کلی این است که

فرد آگاه و تعلیم دیده را نباید دوباره آموزش داد.

زبان فارسی سوم

۱۸۵۷. ۱ ۲ ۳ ۴

تمام زبان‌های بشری در نهایت به «واج» تقسیم می‌شوند.

۱۸۵۸. ۱ ۲ ۳ ۴

واج‌ها بر اساس شیوه‌ی تولید، به دو طبقه‌ی صامت و مصوت تقسیم

می‌گردد.

۱۸۵۹. ۱ ۲ ۳ ۴

۱۸۶۰. ۱ ۲ ۳ ۴

گزینہ‌ی «۴»: واژه‌ی «مأمور» شش واج دارد: (م / - / ء / م / و / ر)

گزینہ‌ی «۱»: واژه‌ی «نفر» پنج واج دارد: (ن / - / ف / - / ر)

گزینہ‌ی «۲»: واژه‌ی «کودک» پنج واج دارد: (ک / و / د / - / ک)

گزینہ‌ی «۳»: واژه‌ی «فرد» چهار واج دارد: (ف / - / ر / د)

۱۸۶۱. ۱ ۲ ۳ ۴

ء / ا / س / ا / ی / - / ش / گ / ا / ه (نکته: آ = ء + ا)

۱۸۶۲. ۱ ۲ ۳ ۴

کلمه‌ی کتاب به صورت زیر ساخته شده است:

ک + ت + ا + ب

صامت + مصوت کوتاه + صامت + مصوت بلند + صامت

۱۸۶۳. ۱ ۲ ۳ ۴

بار: صامت + مصوت + صامت.

۱۸۶۴. ۱ ۲ ۳ ۴

۱۸۶۵. ۱ ۲ ۳ ۴

در زبان فارسی هیچ هجایی با مصوت آغاز نمی‌شود.

۱۸۶۶. ۱ ۲ ۳ ۴

۱۸۶۷. ۱ ۲ ۳ ۴

(چ / - / ش / م / -) = (ص + م + ص + م + ص)

۱۸۶۸. ۱ ۲ ۳ ۴

(ء / ا / ز)

۱۸۶۹. ۱ ۲ ۳ ۴

(ب / - / ه / - / ا / - / س / ت / ا / ن)

۱۸۷۰. ۱ ۲ ۳ ۴

الگوی هجایی واژه‌ی «گفت» چنین است: صامت + مصوت + صامت +

صامت (گ / - / ت / ف / ت)

۱۸۷۱. ۱ ۲ ۳ ۴

۱۸۷۲. ۱ ۲ ۳ ۴

۱۸۷۳. ۱ ۲ ۳ ۴

۱۸۷۴. ۱ ۲ ۳ ۴

۱۸۷۵. ۱ ۲ ۳ ۴

نهاد جمله با فعل مطابقت ندارد.

۱۸۷۶. ۱ ۲ ۳ ۴

۱۸۷۷. ۱ ۲ ۳ ۴

این جمله از نظر قواعد نحوی نادرست است. کاربرد «من» به جای مفعول در حالی که «من» در جایگاه نهاد نیز قرار دارد، سبب غلط شدن جمله از نظر قواعد نحوی شده است.

۱۸۷۸. ۱ ۲ ۳ ۴

«کتاب پرنده را شکار کرد» از نظر قواعد نحوی درست است اما جزء جمله‌های عادی زبان نیست و قواعد معنایی در آن رعایت نشده و از نظر معنی نادرست است.

گزینه‌ی «۲»، براساس قواعد نحوی صحیح نیست.

۱۸۷۹. ۱ ۲ ۳ ۴

واژه‌ی «بهجت‌انگیز» مطابق با الگوی واجی گزینه‌ی «۳» است (ص م ص ص م ص ص م ص) دوازده واج دارد.

۱۸۸۰. ۱ ۲ ۳ ۴

هسته‌های گروه اسمی به ترتیب عبارت‌اند از: تبیین، جریان، بستر و شناخت. جَرّیان ۷ واج دارد. سایر گزینه‌ها ۶ واج دارند.

درس

۱۸۸۱. ۱ ۲ ۳ ۴

حرف ربط «و» هم پایه ساز است. در گزینه‌ی «۳»، سه جمله آمده است که هر سه، ساده هستند. گزینه‌ی «۱»:

اشاره کردیم که یک شاهکار ادبی در طی زمان نشیب و فرازهایی دارد.

هسته وابسته ساز وابسته

گزینه‌ی «۲»:

به طوری که من تحقیق کرده‌ام عده‌ی زیادی علاقمند هستند تا

وابسته ساز وابسته وابسته وابسته ساز

در این کلاس شرکت کنند.

وابسته

گزینه‌ی «۳»:

چون او فوق العاده زرنگ است هنوز موفق نشده‌اند

وابسته ساز وابسته هسته

اوراتوقیف کنند

وابسته

۱۸۸۲. ۱ ۲ ۳ ۴

مهم نیست که ما زبان را چگونه تعریف کنیم یا این که اصلاً

هسته وابسته‌ی ۱ وابسته‌ی ۲

تعریف نکنیم. جمله‌ی مستقل مرکب

این مهم است که ما طبیعت زبان را بشناسیم. جمله‌ی مستقل مرکب

هسته وابسته

زبان از دو طرف، با دنیای خارج در ارتباط است. جمله‌ی مستقل ساده ماده و محیط هر دو به زبان مربوط هستند ولی هیچ کدام جزء زبان

نیستند. دو جمله‌ی مستقل ساده

۱۸۸۳. ۱ ۲ ۳ ۴

اخترشناسی علمی است که به مطالعه‌ی اجرام آسمانی می‌پردازد.

۵ ۴ ۳ ۲ ۱

۱۸۸۴. ۱ ۲ ۳ ۴

۱۸۸۵. ۱ ۲ ۳ ۴

گزینه‌ی «۱»: از کدام باده‌ی مهر مست بودی

گزینه‌ی «۲»: برای تو با چشم‌های همه‌ی محرومان می‌گیرم

گزینه‌ی «۳»: شب از چشم تو آرامش را به وام دارد

گزینه‌ی «۴»: وسعت تو را چگونه در سخن تنگمایه گنجانم

۱۸۸۶. ۱ ۲ ۳ ۴

بستنی بست + ن + ی

دست‌آورد دست + آورد

کم حوصله کم + حوصله

دانسته دانست + ه

۱۸۸۷. ۱ ۲ ۳ ۴

داشت / ه / اند / بر / می / گشت / ه / اند ۸ تکواژ

۱۸۸۸. ۱ ۲ ۳ ۴

می / بین / م / شان ۴ تکواژ

۱۸۸۹. ۱ ۲ ۳ ۴

پروین / ن / می / دانست / ۵ تکواژ

۱۸۹۰. ۱ ۲ ۳ ۴

گزینه‌های «۱»، «۲» و «۴» هر کدام ۳ تکواژ دارند. گزینه‌ی «۳» چهار تکواژ دارد:

دان + ش + افروز + ی

۱۸۹۱. ۱ ۲ ۳ ۴

مردم / در / گذشت / ه / هنگام / شروع / کرد / ن / کار / ها / به / سعد / و / نحس / بود / ن / ساعت / ها / اعتقاد / داشت / ن / ۲۴ تکواژ

۱۸۹۲. ۱ ۲ ۳ ۴

در / میان / منابع / تحقیق / ی / کتاب / ها / مرجع / جای / گاه / ویژه / دار / ن / ۱۷ تکواژ

۱۸۹۳. ۱ ۲ ۳ ۴

کار / من / مشاهده / ی / اجرام / آسمان / ی / است / ۱۱ تکواژ

۱۸۹۴. ۱ ۲ ۳ ۴

آشنا / ی / با / آثار / بزرگ / ان / ادب / ی / گذشت / ه / از / اهداف / این / درس / است / ۲۰ تکواژ

۱۸۹۵. ۱ ۲ ۳ ۴

کوش / ش / مدام / سر / چشم / ه / ی / همه / ی / موفق / یت / ها / است / ۱۵ تکواژ

۱۸۹۶. ۱ ۲ ۳ ۴

پی / رو / ان / شعر / نیما / ی / با / سرود / ن / آثار / ارز / ش / مند / این / حرکت / را / ادامه / می / ده / ن / ۲۴ تکواژ

۱۸۹۷. ۱ ۲ ۳ ۴

واژه‌ها: ۱- دانش نامه / ۲- ۳- ایران / ۴- و / ۵- اسلام / ۶- شامل / ۷- ۸- اطلاعات / ۹- ۱۰- فراوان / ۱۱- در / ۱۲- تاریخ / ۱۳- و / ۱۴- فرهنگ / ۱۵- ۱۶- ایران / ۱۷- و / ۱۸- حکومت / ۱۹- ۲۰- اسلامی / ۲۱- از / ۲۲- روزگار / ۲۳- ۲۴- کهن / ۲۵- تا / ۲۶- عصر / ۲۷- ۲۸- حاضر / ۲۹- است.

تکواژها: ۱- دان / ۲- ش / ۳- نامه / ۴- ی / ۵- ایران / ۶- و / ۷- اسلام / ۸- شامل / ۹- ۱۰- اطلاع / ۱۱- ات / ۱۲- ۱۳- فراوان / ۱۴- در / ۱۵- تاریخ / ۱۶- و / ۱۷- فرهنگ / ۱۸- ۱۹- ایران / ۲۰- و / ۲۱- حکومت / ۲۲- ۲۳- اسلام / ۲۴- ی / ۲۵- از / ۲۶- روز / ۲۷- گار / ۲۸- ۲۹- کهن / ۳۰- تا / ۳۱- عصر / ۳۲- ۳۳- حاضر / ۳۴- است / ۳۵- ۳۶- ۳۷- ۳۸- ۳۹- ۴۰- ۴۱- ۴۲- ۴۳- ۴۴- ۴۵- ۴۶- ۴۷- ۴۸- ۴۹- ۵۰- ۵۱- ۵۲- ۵۳- ۵۴- ۵۵- ۵۶- ۵۷- ۵۸- ۵۹- ۶۰- ۶۱- ۶۲- ۶۳- ۶۴- ۶۵- ۶۶- ۶۷- ۶۸- ۶۹- ۷۰- ۷۱- ۷۲- ۷۳- ۷۴- ۷۵- ۷۶- ۷۷- ۷۸- ۷۹- ۸۰- ۸۱- ۸۲- ۸۳- ۸۴- ۸۵- ۸۶- ۸۷- ۸۸- ۸۹- ۹۰- ۹۱- ۹۲- ۹۳- ۹۴- ۹۵- ۹۶- ۹۷- ۹۸- ۹۹- ۱۰۰- ۱۰۱- ۱۰۲- ۱۰۳- ۱۰۴- ۱۰۵- ۱۰۶- ۱۰۷- ۱۰۸- ۱۰۹- ۱۱۰- ۱۱۱- ۱۱۲- ۱۱۳- ۱۱۴- ۱۱۵- ۱۱۶- ۱۱۷- ۱۱۸- ۱۱۹- ۱۲۰- ۱۲۱- ۱۲۲- ۱۲۳- ۱۲۴- ۱۲۵- ۱۲۶- ۱۲۷- ۱۲۸- ۱۲۹- ۱۳۰- ۱۳۱- ۱۳۲- ۱۳۳- ۱۳۴- ۱۳۵- ۱۳۶- ۱۳۷- ۱۳۸- ۱۳۹- ۱۴۰- ۱۴۱- ۱۴۲- ۱۴۳- ۱۴۴- ۱۴۵- ۱۴۶- ۱۴۷- ۱۴۸- ۱۴۹- ۱۵۰- ۱۵۱- ۱۵۲- ۱۵۳- ۱۵۴- ۱۵۵- ۱۵۶- ۱۵۷- ۱۵۸- ۱۵۹- ۱۶۰- ۱۶۱- ۱۶۲- ۱۶۳- ۱۶۴- ۱۶۵- ۱۶۶- ۱۶۷- ۱۶۸- ۱۶۹- ۱۷۰- ۱۷۱- ۱۷۲- ۱۷۳- ۱۷۴- ۱۷۵- ۱۷۶- ۱۷۷- ۱۷۸- ۱۷۹- ۱۸۰- ۱۸۱- ۱۸۲- ۱۸۳- ۱۸۴- ۱۸۵- ۱۸۶- ۱۸۷- ۱۸۸- ۱۸۹- ۱۹۰- ۱۹۱- ۱۹۲- ۱۹۳- ۱۹۴- ۱۹۵- ۱۹۶- ۱۹۷- ۱۹۸- ۱۹۹- ۲۰۰- ۲۰۱- ۲۰۲- ۲۰۳- ۲۰۴- ۲۰۵- ۲۰۶- ۲۰۷- ۲۰۸- ۲۰۹- ۲۱۰- ۲۱۱- ۲۱۲- ۲۱۳- ۲۱۴- ۲۱۵- ۲۱۶- ۲۱۷- ۲۱۸- ۲۱۹- ۲۲۰- ۲۲۱- ۲۲۲- ۲۲۳- ۲۲۴- ۲۲۵- ۲۲۶- ۲۲۷- ۲۲۸- ۲۲۹- ۲۳۰- ۲۳۱- ۲۳۲- ۲۳۳- ۲۳۴- ۲۳۵- ۲۳۶- ۲۳۷- ۲۳۸- ۲۳۹- ۲۴۰- ۲۴۱- ۲۴۲- ۲۴۳- ۲۴۴- ۲۴۵- ۲۴۶- ۲۴۷- ۲۴۸- ۲۴۹- ۲۵۰- ۲۵۱- ۲۵۲- ۲۵۳- ۲۵۴- ۲۵۵- ۲۵۶- ۲۵۷- ۲۵۸- ۲۵۹- ۲۶۰- ۲۶۱- ۲۶۲- ۲۶۳- ۲۶۴- ۲۶۵- ۲۶۶- ۲۶۷- ۲۶۸- ۲۶۹- ۲۷۰- ۲۷۱- ۲۷۲- ۲۷۳- ۲۷۴- ۲۷۵- ۲۷۶- ۲۷۷- ۲۷۸- ۲۷۹- ۲۸۰- ۲۸۱- ۲۸۲- ۲۸۳- ۲۸۴- ۲۸۵- ۲۸۶- ۲۸۷- ۲۸۸- ۲۸۹- ۲۹۰- ۲۹۱- ۲۹۲- ۲۹۳- ۲۹۴- ۲۹۵- ۲۹۶- ۲۹۷- ۲۹۸- ۲۹۹- ۳۰۰- ۳۰۱- ۳۰۲- ۳۰۳- ۳۰۴- ۳۰۵- ۳۰۶- ۳۰۷- ۳۰۸- ۳۰۹- ۳۱۰- ۳۱۱- ۳۱۲- ۳۱۳- ۳۱۴- ۳۱۵- ۳۱۶- ۳۱۷- ۳۱۸- ۳۱۹- ۳۲۰- ۳۲۱- ۳۲۲- ۳۲۳- ۳۲۴- ۳۲۵- ۳۲۶- ۳۲۷- ۳۲۸- ۳۲۹- ۳۳۰- ۳۳۱- ۳۳۲- ۳۳۳- ۳۳۴- ۳۳۵- ۳۳۶- ۳۳۷- ۳۳۸- ۳۳۹- ۳۴۰- ۳۴۱- ۳۴۲- ۳۴۳- ۳۴۴- ۳۴۵- ۳۴۶- ۳۴۷- ۳۴۸- ۳۴۹- ۳۵۰- ۳۵۱- ۳۵۲- ۳۵۳- ۳۵۴- ۳۵۵- ۳۵۶- ۳۵۷- ۳۵۸- ۳۵۹- ۳۶۰- ۳۶۱- ۳۶۲- ۳۶۳- ۳۶۴- ۳۶۵- ۳۶۶- ۳۶۷- ۳۶۸- ۳۶۹- ۳۷۰- ۳۷۱- ۳۷۲- ۳۷۳- ۳۷۴- ۳۷۵- ۳۷۶- ۳۷۷- ۳۷۸- ۳۷۹- ۳۸۰- ۳۸۱- ۳۸۲- ۳۸۳- ۳۸۴- ۳۸۵- ۳۸۶- ۳۸۷- ۳۸۸- ۳۸۹- ۳۹۰- ۳۹۱- ۳۹۲- ۳۹۳- ۳۹۴- ۳۹۵- ۳۹۶- ۳۹۷- ۳۹۸- ۳۹۹- ۴۰۰- ۴۰۱- ۴۰۲- ۴۰۳- ۴۰۴- ۴۰۵- ۴۰۶- ۴۰۷- ۴۰۸- ۴۰۹- ۴۱۰- ۴۱۱- ۴۱۲- ۴۱۳- ۴۱۴- ۴۱۵- ۴۱۶- ۴۱۷- ۴۱۸- ۴۱۹- ۴۲۰- ۴۲۱- ۴۲۲- ۴۲۳- ۴۲۴- ۴۲۵- ۴۲۶- ۴۲۷- ۴۲۸- ۴۲۹- ۴۳۰- ۴۳۱- ۴۳۲- ۴۳۳- ۴۳۴- ۴۳۵- ۴۳۶- ۴۳۷- ۴۳۸- ۴۳۹- ۴۴۰- ۴۴۱- ۴۴۲- ۴۴۳- ۴۴۴- ۴۴۵- ۴۴۶- ۴۴۷- ۴۴۸- ۴۴۹- ۴۵۰- ۴۵۱- ۴۵۲- ۴۵۳- ۴۵۴- ۴۵۵- ۴۵۶- ۴۵۷- ۴۵۸- ۴۵۹- ۴۶۰- ۴۶۱- ۴۶۲- ۴۶۳- ۴۶۴- ۴۶۵- ۴۶۶- ۴۶۷- ۴۶۸- ۴۶۹- ۴۷۰- ۴۷۱- ۴۷۲- ۴۷۳- ۴۷۴- ۴۷۵- ۴۷۶- ۴۷۷- ۴۷۸- ۴۷۹- ۴۸۰- ۴۸۱- ۴۸۲- ۴۸۳- ۴۸۴- ۴۸۵- ۴۸۶- ۴۸۷- ۴۸۸- ۴۸۹- ۴۹۰- ۴۹۱- ۴۹۲- ۴۹۳- ۴۹۴- ۴۹۵- ۴۹۶- ۴۹۷- ۴۹۸- ۴۹۹- ۵۰۰- ۵۰۱- ۵۰۲- ۵۰۳- ۵۰۴- ۵۰۵- ۵۰۶- ۵۰۷- ۵۰۸- ۵۰۹- ۵۱۰- ۵۱۱- ۵۱۲- ۵۱۳- ۵۱۴- ۵۱۵- ۵۱۶- ۵۱۷- ۵۱۸- ۵۱۹- ۵۲۰- ۵۲۱- ۵۲۲- ۵۲۳- ۵۲۴- ۵۲۵- ۵۲۶- ۵۲۷- ۵۲۸- ۵۲۹- ۵۳۰- ۵۳۱- ۵۳۲- ۵۳۳- ۵۳۴- ۵۳۵- ۵۳۶- ۵۳۷- ۵۳۸- ۵۳۹- ۵۴۰- ۵۴۱- ۵۴۲- ۵۴۳- ۵۴۴- ۵۴۵- ۵۴۶- ۵۴۷- ۵۴۸- ۵۴۹- ۵۵۰- ۵۵۱- ۵۵۲- ۵۵۳- ۵۵۴- ۵۵۵- ۵۵۶- ۵۵۷- ۵۵۸- ۵۵۹- ۵۶۰- ۵۶۱- ۵۶۲- ۵۶۳- ۵۶۴- ۵۶۵- ۵۶۶- ۵۶۷- ۵۶۸- ۵۶۹- ۵۷۰- ۵۷۱- ۵۷۲- ۵۷۳- ۵۷۴- ۵۷۵- ۵۷۶- ۵۷۷- ۵۷۸- ۵۷۹- ۵۸۰- ۵۸۱- ۵۸۲- ۵۸۳- ۵۸۴- ۵۸۵- ۵۸۶- ۵۸۷- ۵۸۸- ۵۸۹- ۵۹۰- ۵۹۱- ۵۹۲- ۵۹۳- ۵۹۴- ۵۹۵- ۵۹۶- ۵۹۷- ۵۹۸- ۵۹۹- ۶۰۰- ۶۰۱- ۶۰۲- ۶۰۳- ۶۰۴- ۶۰۵- ۶۰۶- ۶۰۷- ۶۰۸- ۶۰۹- ۶۱۰- ۶۱۱- ۶۱۲- ۶۱۳- ۶۱۴- ۶۱۵- ۶۱۶- ۶۱۷- ۶۱۸- ۶۱۹- ۶۲۰- ۶۲۱- ۶۲۲- ۶۲۳- ۶۲۴- ۶۲۵- ۶۲۶- ۶۲۷- ۶۲۸- ۶۲۹- ۶۳۰- ۶۳۱- ۶۳۲- ۶۳۳- ۶۳۴- ۶۳۵- ۶۳۶- ۶۳۷- ۶۳۸- ۶۳۹- ۶۴۰- ۶۴۱- ۶۴۲- ۶۴۳- ۶۴۴- ۶۴۵- ۶۴۶- ۶۴۷- ۶۴۸- ۶۴۹- ۶۵۰- ۶۵۱- ۶۵۲- ۶۵۳- ۶۵۴- ۶۵۵- ۶۵۶- ۶۵۷- ۶۵۸- ۶۵۹- ۶۶۰- ۶۶۱- ۶۶۲- ۶۶۳- ۶۶۴- ۶۶۵- ۶۶۶- ۶۶۷- ۶۶۸- ۶۶۹- ۶۷۰- ۶۷۱- ۶۷۲- ۶۷۳- ۶۷۴- ۶۷۵- ۶۷۶- ۶۷۷- ۶۷۸- ۶۷۹- ۶۸۰- ۶۸۱- ۶۸۲- ۶۸۳- ۶۸۴- ۶۸۵- ۶۸۶- ۶۸۷- ۶۸۸- ۶۸۹- ۶۹۰- ۶۹۱- ۶۹۲- ۶۹۳- ۶۹۴- ۶۹۵- ۶۹۶- ۶۹۷- ۶۹۸- ۶۹۹- ۷۰۰- ۷۰۱- ۷۰۲- ۷۰۳- ۷۰۴- ۷۰۵- ۷۰۶- ۷۰۷- ۷۰۸- ۷۰۹- ۷۱۰- ۷۱۱- ۷۱۲- ۷۱۳- ۷۱۴- ۷۱۵- ۷۱۶- ۷۱۷- ۷۱۸- ۷۱۹- ۷۲۰- ۷۲۱- ۷۲۲- ۷۲۳- ۷۲۴- ۷۲۵- ۷۲۶- ۷۲۷- ۷۲۸- ۷۲۹- ۷۳۰- ۷۳۱- ۷۳۲- ۷۳۳- ۷۳۴- ۷۳۵- ۷۳۶- ۷۳۷- ۷۳۸- ۷۳۹- ۷۴۰- ۷۴۱- ۷۴۲- ۷۴۳- ۷۴۴- ۷۴۵- ۷۴۶- ۷۴۷- ۷۴۸- ۷۴۹- ۷۵۰- ۷۵۱- ۷۵۲- ۷۵۳- ۷۵۴- ۷۵۵- ۷۵۶- ۷۵۷- ۷۵۸- ۷۵۹- ۷۶۰- ۷۶۱- ۷۶۲- ۷۶۳- ۷۶۴- ۷۶۵- ۷۶۶- ۷۶۷- ۷۶۸- ۷۶۹- ۷۷۰- ۷۷۱- ۷۷۲- ۷۷۳- ۷۷۴- ۷۷۵- ۷۷۶- ۷۷۷- ۷۷۸- ۷۷۹- ۷۸۰- ۷۸۱- ۷۸۲- ۷۸۳- ۷۸۴- ۷۸۵- ۷۸۶- ۷۸۷- ۷۸۸- ۷۸۹- ۷۹۰- ۷۹۱- ۷۹۲- ۷۹۳- ۷۹۴- ۷۹۵- ۷۹۶- ۷۹۷- ۷۹۸- ۷۹۹- ۸۰۰- ۸۰۱- ۸۰۲- ۸۰۳- ۸۰۴- ۸۰۵- ۸۰۶- ۸۰۷- ۸۰۸- ۸۰۹- ۸۱۰- ۸۱۱- ۸۱۲- ۸۱۳- ۸۱۴- ۸۱۵- ۸۱۶- ۸۱۷- ۸۱۸- ۸۱۹- ۸۲۰- ۸۲۱- ۸۲۲- ۸۲۳- ۸۲۴- ۸۲۵- ۸۲۶- ۸۲۷- ۸۲۸- ۸۲۹- ۸۳۰- ۸۳۱- ۸۳۲- ۸۳۳- ۸۳۴- ۸۳۵- ۸۳۶- ۸۳۷- ۸۳۸- ۸۳۹- ۸۴۰- ۸۴۱- ۸۴۲- ۸۴۳- ۸۴۴- ۸۴۵- ۸۴۶- ۸۴۷- ۸۴۸- ۸۴۹- ۸۵۰- ۸۵۱- ۸۵۲- ۸۵۳- ۸۵۴- ۸۵۵- ۸۵۶- ۸۵۷- ۸۵۸- ۸۵۹- ۸۶۰- ۸۶۱- ۸۶۲- ۸۶۳- ۸۶۴- ۸۶۵- ۸۶۶- ۸۶۷- ۸۶۸- ۸۶۹- ۸۷۰- ۸۷۱- ۸۷۲- ۸۷۳- ۸۷۴- ۸۷۵- ۸۷۶- ۸۷۷- ۸۷۸- ۸۷۹- ۸۸۰- ۸۸۱- ۸۸۲- ۸۸۳- ۸۸۴- ۸۸۵- ۸۸۶- ۸۸۷- ۸۸۸- ۸۸۹- ۸۹۰- ۸۹۱- ۸۹۲- ۸۹۳- ۸۹۴- ۸۹۵- ۸۹۶- ۸۹۷- ۸۹۸- ۸۹۹- ۹۰۰- ۹۰۱- ۹۰۲- ۹۰۳- ۹۰۴- ۹۰۵- ۹۰۶- ۹۰۷- ۹۰۸- ۹۰۹- ۹۱۰- ۹۱۱- ۹۱۲- ۹۱۳- ۹۱۴- ۹۱۵- ۹۱۶- ۹۱۷- ۹۱۸- ۹۱۹- ۹۲۰- ۹۲۱- ۹۲۲- ۹۲۳- ۹۲۴- ۹۲۵- ۹۲۶- ۹۲۷- ۹۲۸- ۹۲۹- ۹۳۰- ۹۳۱- ۹۳۲- ۹۳۳- ۹۳۴- ۹۳۵- ۹۳۶- ۹۳۷- ۹۳۸- ۹۳۹- ۹۴۰- ۹۴۱- ۹۴۲- ۹۴۳- ۹۴۴- ۹۴۵- ۹۴۶- ۹۴۷- ۹۴۸- ۹۴۹- ۹۵۰- ۹۵۱- ۹۵۲- ۹۵۳- ۹۵۴- ۹۵۵- ۹۵۶- ۹۵۷- ۹۵۸- ۹۵۹- ۹۶۰- ۹۶۱- ۹۶۲- ۹۶۳- ۹۶۴- ۹۶۵- ۹۶۶- ۹۶۷- ۹۶۸- ۹۶۹- ۹۷۰- ۹۷۱- ۹۷۲- ۹۷۳- ۹۷۴- ۹۷۵- ۹۷۶- ۹۷۷- ۹۷۸- ۹۷۹- ۹۸۰- ۹۸۱- ۹۸۲- ۹۸۳- ۹۸۴- ۹۸۵- ۹۸۶- ۹۸۷- ۹۸۸- ۹۸۹- ۹۹۰- ۹۹۱- ۹۹۲- ۹۹۳- ۹۹۴- ۹۹۵- ۹۹۶- ۹۹۷- ۹۹۸- ۹۹۹- ۱۰۰۰- ۱۰۰۱- ۱۰۰۲- ۱۰۰۳- ۱۰۰۴- ۱۰۰۵- ۱۰۰۶- ۱۰۰۷- ۱۰۰۸- ۱۰۰۹- ۱۰۱۰- ۱۰۱۱- ۱۰۱۲- ۱۰۱۳- ۱۰۱۴- ۱۰۱۵- ۱۰۱۶- ۱۰۱۷- ۱۰۱۸- ۱۰۱۹- ۱۰۲۰- ۱۰۲۱- ۱۰۲۲- ۱۰۲۳- ۱۰۲۴- ۱۰۲۵- ۱۰۲۶- ۱۰۲۷- ۱۰۲۸- ۱۰۲۹- ۱۰۳۰- ۱۰۳

۱۸۹۸. ۱ ۲ ۳ ۴

اختر / شناس / ی / علم / ی / است / که /
۸ ۷ ۶ ۵ ۴ ۳ ۲ ۱

به / مطالعه / ی / اجرام / ی / آسمان / ی / می / پرداز / د.
۱۸ ۱۷ ۱۶ ۱۵ ۱۴ ۱۳ ۱۲ ۱۱ ۱۰ ۹

۱۸۹۹. ۱ ۲ ۳ ۴

گزینۀ «۱»: منتقد / ان / آثار / ادب / ی / را / بی / توجّه / به /
شکل / ظاهر / ی / فقط / از / دید / گاه / ی / محتوا / و / بار / ی /
عاطفه / ی / تقسیم / کرد / ه / اند. ۲۹ تکواژ
گزینۀ «۲»: گوی / نده / گان / ی / بعضی / داستان / ها / در / به /
گزین / ی / ی / واژه / ها / که / کالبد / ی / اندیش / ه / است /
بسیار / ژرف / نگر / ی / نمود / ه / اند. ۲۸ تکواژ
گزینۀ «۳»: مطالعه / ی / دقیق / ی / آثار / ادب / ی / جان / را /
طراوت / می / بخش / د / و / روح / را / به / افق / ها / ی / شفاف /
و / روشن / پرواز / می / ده / د. ۲۸ تکواژ
گزینۀ «۴»: غنا / ی / آثار / ادب / ی / ایران / گواه / ی / تک /
۱ / ی / فرزانه / ان / ی / ادب / و / فرهنگ / ی / ایران / و / عصاره /
ی / روح / ی / بلند / ی / آن / ان / است / ۳۳ تکواژ

۱۹۰۰. ۱ ۲ ۳ ۴

گزینۀ «۱»: وظیفه / ی / مترجم / ی / ادب / ی / آن / نـ / پیشوند
منفی / کننده / ی / فعل / ست / که / مطلب / را / بـ / جو / د / و /
در / دهان / ی / خوان / نـ / ده / ب / گذار / د. ۲۵ تکواژ
گزینۀ «۲»: ترجمه / ی / خوب / آن / است / که / هر / چه /
بیش / تر / از / اصل / با / خود / هم / راه / داشت / ه / باش / د.
۲۱ تکواژ
گزینۀ «۳»: سبک / و / سطح / ی / نگار / ی / نـ / نامه / ها / ی /
دوست / انه / بای / د / متناسب / با / سن / و / موقع / و / مقام / ی /
گیر / نـ / ده / باش / د. ۲۶ تکواژ
گزینۀ «۴»: عدالت / ی / اجتماع / ی / احترام / به / قانون / و / توجّه
به / مسؤول / یـ / مایه / ی / بقا / ی / جوامع / ی / بشر / ی / است
۲۲ تکواژ

۱۹۰۱. ۱ ۲ ۳ ۴

تشریح گزینه‌ها:

گزینۀ «۱»: نویس / نده / ی / خوب / زبان / ی / مادر / ی / ی /
خود / را / می / دان / د / و / قواعد / ی / آن / را / می / شناس / د /
د / ۲۲ تکواژ
گزینۀ «۲»: همه / ی / فنون / با / عمل / و / ممارست / هم / راه /
اند / و / با / گذشت / ی / زمان / فرا / گرفت / ه / می / شو / د /
۲۱ تکواژ
گزینۀ «۳»: نویس / نده / ی / هنر / مند / می / توان / د / در /
هر / نوع / سخن / نکته / ای / از / دانست / نـ / ی / ها / قرار / ده /
د / ۲۲ تکواژ
گزینۀ «۴»: نوشت / ه / ی / دل / انگیز / آن / است / که / ساده
و / رو / ان / باش / د / و / خوان / نـ / ده / به / سهولت / آن / را /
درک / کن / د. ۲۵ تکواژ

۱۹۰۲. ۱ ۲ ۳ ۴

گزینۀ «۱»: قلم / رو / ی / خیال / بسیار / وسیع / و / پهن / و /
است / که / هر / چیز / ی / غیر / ی / ممکن / می / توان / د / در /
آن / جا / شد / نـ / ی / و / بود / نـ / ی / باش / د. ۳۴ تکواژ
گزینۀ «۲»: بعضی / از / نویس / نده / ان / در / درون / ی / خود
دنیا / یی / به / وجود / می / آور / د / که / از / دنیا / ی / برون /
بی / زیب / ی / تر / است / ۲۷ تکواژ
گزینۀ «۳»: با / کنج / کاو / ی / می / توان / به / حقایق / رسید /
و / موارد / ی / را / که / صورت / ی / حدس / و / گمان / داشت /
ه / اند / به / یقین / مبدل / ساخت / ۲۸ تکواژ
گزینۀ «۴»: بدون / تخیل / و / تصوّر / عالم / ی / ادب / از / صفا / و

کمال / باز / می / مان / د / و / شاعر / و / داستان / سرا / ی / هنر
مند / به / وجود / نـ / می / آور / د. ۲۹ تکواژ

۱۹۰۳. ۱ ۲ ۳ ۴

اندیش / مند / ان / با / نوشت / نـ / ی / تاریخ / چه / دان / ی /
ش / ها / ی / بشر / ی / سیر / ی / تحوّل / ی / آن / ها / را / اعلام /
می / کن / د. ۲۷ تکواژ
تشریح گزینه‌های دیگر:
گزینۀ «۲»: شاعر / ان / با / ریخت / نـ / ی / لغات / در / قالب /
ی / جمله / ها / افکار / ی / خود / را / ماند / گار / می / کن / د. ۲۱
تکواژ
گزینۀ «۳»: معمول / ی / توان / ی / فرهنگ / و / تمدّن / ی / هر /
کشور / ی / را / هنر / و / ادب / ی / ات / آن / کشور / نشان /
می / ده / د. ۲۴ تکواژ
گزینۀ «۴»: آثار / ادب / ی / نمای / ش / ده / نـ / ده / ی /
اندیش / ه / و / باور / ها / ی / عمیق / ی / آن / ملت / ها / است
۲۳ تکواژ

۱۹۰۴. ۱ ۲ ۳ ۴

توجّه / به / کم / یـ / جهان / بین / ی / را / وسعت / می / بخش / د /
و / عدم / یـ / توجّه / به / آن / ما / را / در / درون / یـ / پيله / ای /
از / محدود / یـ / جا / می / ده / د. ۳۲ تکواژ
تشریح گزینه‌های دیگر:
گزینۀ «۱»: این / طرز / یـ / تعلیم / متأسّف / انه / از / کودک / یـ /
ستان / و / دبستان / شروع / می / شو / د / و / تا / دان / یـ / ش / گاه
ادامه / می / یاب / د. ۲۴ تکواژ
گزینۀ «۲»: در / رو / یـ / ش / یـ / آموز / ش / یـ / کنون / ی / توجّه
به / فهمید / نـ / یـ / به / جا / ی / حفظ / کرد / نـ / به / صورت / یـ /
شعار / ی / در / آمد / ه / است / ۲۹ تکواژ
گزینۀ «۳»: در / این / رو / یـ / ش / یـ / به / جا / ی / بهره / بر / دار / ی
یـ / کامل / از / این / قدرت / یـ / ذهن / بیش / تر / با / ذهن / به /
بازی / می / پرداز / د. ۲۷ تکواژ

۱۹۰۵. ۱ ۲ ۳ ۴

۱۹۰۶. ۱ ۲ ۳ ۴

۱۹۰۷. ۱ ۲ ۳ ۴

تکواژها: اوستا / شاعر / یـ / درد / آشنا / شعر / یـ / خود / را / در / خدمت /
یـ / اعتقاد / یـ / خویش / قرار / داد / ه / است / ۲۰ تکواژ
واژه‌ها: اوستا / شاعر / یـ / درد / آشنا / شعر / یـ / خود / را / در / خدمت /
یـ / اعتقاد / یـ / خویش / قرار / داده / است (۱۵ واژه)

۱۹۰۸. ۱ ۲ ۳ ۴

۱۹۰۹. ۱ ۲ ۳ ۴

داستان / ها / ی / تاریخ / ی / همیشه / جذّاب / و / دل / انگیز / بود / ه / اند
۱۹۱۰. ۱ ۲ ۳ ۴
۱۹۱۱. ۱ ۲ ۳ ۴

«برای» یک تکواژ است، زیرا واج «ی» متعلّق به خود
واژه است.

تشریح گزینه‌های دیگر

گزینۀ «۱»: دان + ش (دو تکواژ) / گزینۀ «۲»: زیب + ا (دو تکواژ)
گزینۀ «۳»: ترک + یه (دو تکواژ)

۱۹۱۲. ۱ ۲ ۳ ۴

تکواژها: بهار / در / آثار / یـ / ارز / ش / مند / یـ / خویش / به /
مسایل / یـ / اصل / ی / یـ / سبک / شناس / ی / یـ / نثر / و / نظم / یـ /
فارس / ی / پرداخت / ه / است / ۲۹ تکواژ
واژه‌ها: بهار / در / آثار / یـ / ارزشمند / یـ / خویش / به / مسایل / یـ / اصلی / ی /
سبک شناسی / ی / نظم / و / نثر / یـ / فارسی / پرداخته / است. (۲۰ واژه)

۱۹۱۳. ۱ ۲ ۳ ۴

تکواژها: شهر / یار / شاعر / ی / است / که / در / زمین / ه / ها
/ ی / متنوع / و / گون / ۱ / گون / به / سرود / - ن / - اشعار /
پرداخت / ه / است / (۲۶ تکواژ)
واژه‌ها: شهریار / شاعری / است / که / در / زمینه‌ها / ی / متنوع /
و / گوناگون / به / سرودن / - اشعار / پرداخته است / (۱۵ واژه)

۱۹۱۴. ۱ ۲ ۳ ۴

تکواژها: عشق / خود / هم / راه / و / هم / راه / پر / است / و /
/ مقام / و / منصب / را / در / آن / جای / گاه / ی / ن / ست /
/ (۲۳ تکواژ)
واژه‌ها: عشق / خود / هم / راه / و / هم / راهبر / است / و / مقام / و /
/ منصب / را / در / آن / جایگاهی / نیست / (۱۷ واژه)

۱۹۱۵. ۱ ۲ ۳ ۴

تکواژها: با / گستر / - ش / - شعر / - / فارس / ی / در / عراق / و /
توجه / - / نویس / - نده / ان / و / شاعر / ان / به / علوم / و / ادب
/ ی / ات / در / شعر / و / نثر / تحول / ی / پیدا شد / (۳۴ تکواژ)
واژه‌ها: با / گسترش / - شعر / - / فارسی / در / عراق / و / توجه -
/ نویسندگان / و / شاعران / به / علوم / و / ادبیات / در / شعر / و / نثر /
تحولی / پیدا شد / (۲۵ واژه)

۱۹۱۶. ۱ ۲ ۳ ۴

۱۹۱۷. ۱ ۲ ۳ ۴

۱۹۱۸. ۱ ۲ ۳ ۴

۱۹۱۹. ۱ ۲ ۳ ۴

۱۹۲۰. ۱ ۲ ۳ ۴

۱۹۲۱. ۱ ۲ ۳ ۴

۱۹۲۲. ۱ ۲ ۳ ۴

۱۹۲۳. ۱ ۲ ۳ ۴

۱۹۲۴. ۱ ۲ ۳ ۴

۱۹۲۵. ۱ ۲ ۳ ۴

۱۹۲۶. ۱ ۲ ۳ ۴

۱۹۲۷. ۱ ۲ ۳ ۴

۱۹۲۸. ۱ ۲ ۳ ۴

۱۹۲۹. ۱ ۲ ۳ ۴

۱۹۳۰. ۱ ۲ ۳ ۴

۱۹۳۱. ۱ ۲ ۳ ۴

۱۹۳۲. ۱ ۲ ۳ ۴

۱۹۳۳. ۱ ۲ ۳ ۴

۱۹۳۴. ۱ ۲ ۳ ۴

تکواژها: شاعر / - زمان / - / ما / قبل / از / آن / که / به / زنده / ی /
ب- اندیش / - د / به / این / می / اندیش / - د / که / در / تاریخ / - /
ادب / ی / ات / آیا / کدام / تجربه / را / به / نام / - / او / خواه / - ند /
نوشت ۳۸ تکواژ
واژه‌ها: شاعر / - زمان / - / ما / قبل / از / آن / که / به / زندگی /
ببندیشد / به / این / می‌اندیشد / که / در / تاریخ / - / ادبیات / آیا /
کدام / تجربه / را / به / نام / - / او / خواهند نوشت ۲۹ واژه

۱۹۳۵. ۱ ۲ ۳ ۴

تکواژهای گزینه‌ی «۱»: اگر / هم / رمان / نویس / رسالت / ی / داشت /
ه / باش / - د / به / تر / است / که / به / طور / - / غیر / - / مستقیم /
حرف / - ش / را / به / زن / - د / (۲۶ تکواژ)
تکواژهای گزینه‌ی «۲»: فقدان / - نیرو / ی / ایمان / عامل / - / اصل /
ی / ی / تمام / - / ضعف / ها / در / جوانب / ی / مختلف / - / فرهنگ / و /
ادب / - / روز / گار / - / ما / است / (۲۹ تکواژ)
تکواژهای گزینه‌ی «۳»: وظیفه / ی / نقد / - / ادب / ی / تجزیه / و /
تحلیل / و / شکافت / - ن / - / مسایل / ی / است / که / یک / خوان /
نده / ی / عام / ی / از / عهده / - ش / بر / می / آی / - د / (۳۱ تکواژ)
تکواژهای گزینه‌ی «۴»: همیشه / شاهد / - / این / نکته / بود / ه / ایم /
که / قلّه / ها / ی / ادب / - / ما / کس / ان / ی / بود / ه / اند / که / عمق /
- / انسان / ی / ی / کار / - / شان / جلب / - / نظر / می / کن / - د / (۳۵ تکواژ)

۱۹۳۶. ۱ ۲ ۳ ۴

تکواژها: در / شعر / - / باغ / - / من / شاعر / به / توصیف / - / پاییز /
می / پردازد / - د / و / پاییز / را / نه / فصل / - / بی / حاصل / ی / و /
خشک / ی / و / نا / زیب / - ی / که / مظهر / - / زیب / - ی / و / پادشاه /
- / فصل / ها / می / دان / - د / (۴۵ تکواژ)
واژه‌ها: در / شعر / - / باغ / - / من / شاعر / به / توصیف / - / پاییز /
می‌پردازد / و / پاییز / را / نه / فصل / - / بی‌حاصلی / و / خشکی / و /
نا زیبایی / که / مظهر / - / زیبایی / و / پادشاه / - / فصل‌ها / می‌داند /
۳۲ واژه

۱۹۳۷. ۱ ۲ ۳ ۴

۱۹۳۸. ۱ ۲ ۳ ۴

گروه نهادی: سید محمد علی جمال‌زاده، فرزند سید جمال‌الدین واعظ
اصفهانی، پدر داستان‌نویسی جدید.
گزاره: با زبان ساده و عامیانه و بهره‌گیری از لغات متداول و رایج در
میان مردم نوشته‌های خود را شاخص و ممتاز ساخت.
تکواژها: با / زبان / - / ساده / و / عام / ی / انه / و / بهره / گیر / ی / از /
لغات / - / متداول / و / رایج / در / میان / - / مردم / نوشت / ه / ها / ی /
خود / را / شاخص / و / ممتاز / ساخت / (۳۳ تکواژ)
واژه‌ها: با / زبان / - / ساده / و / عامیانه / و / بهره‌گیری / از / لغات /
- / متداول / و / رایج / در / میان / - / مردم / نوشته‌ها / ی / خود / را /
شاخص / و / ممتاز / ساخت / (۲۶ واژه)

۱۹۳۹. ۱ ۲ ۳ ۴

تکواژهای جمله‌ی متن سؤال و گزینه‌ها به شرح زیر است:
جمله‌ی مورد سؤال: تحمید / یه / در / لغت / به / معنا / ی / حمد / و /
ستای / - ش / گفت / - ن / است / (۱۵ تکواژ)
گزینه‌ی «۱»: عرفان / - / اسلام / ی / مولود / - / تعلیم / ات / - / قرآن /
و / پیام / بر / است / (۱۵ تکواژ)
گزینه‌ی «۲»: در / تاریخ / - / تفکر / - / بشر / ی / سر / چشم / ه / ها /
ی / عرفان / ی / یافت / می / شو / - د / (۱۸ تکواژ)
گزینه‌ی «۳»: کلام / - / عارف / ان / رنگ / و / جلوه / ای / دیگر / دار /
- د / و / عشق / - / به / معبود / است / (۱۸ تکواژ)
گزینه‌ی «۴»: در / تحمید / یه / ها / ی / زبان / - / فارس / ی / نوع / ی /
براعت / - / استهلال / دید / ه / می / شو / - د / (۱۹ تکواژ)

۱۹۴۰. ۱ ۲ ۳ ۴

تکواژها: برای / ایجاد / - / دل / نشین / ی / و / شیرین / ی / در / هر /
اثر / گوی / - نده / ان / و / نویس / - نده / ان / شگرد / ها / ی / گون / ۱ /
گون / ی / دار / - ند / (۲۸ تکواژ)
واژه‌ها: برای / ایجاد / - / دلنشینی / و / شیرینی / در / هر / اثر /
گویندگان / و / نویسندگان / شگردها / ی / گوناگونی / دارند / (۱۶
واژه)

نکته: «برای» یک تکواژ است؛ زیرا واج - زیر صامت «ی» متعلق به
خود واژه است.

۱۹۴۱. ۱ ۲ ۳ ۴

تعداد تکواژهای گزاره‌های جمله‌ها عبارت‌اند از:
گزینه‌ی «۱»: با / انتشار / - / افسانه / فضا / ی / تازه / ای / در / شعر /
- / فارس / ی / آفرید / (۱۵ تکواژ)
گزینه‌ی «۲»: زمین / ه / ساز / - / تحول / ات / ی / در / جامعه / ی /
ایران / ی / شد / (۱۴ تکواژ)
گزینه‌ی «۳»: از / مهم / ترین / موضوع / ات / - / نثر / و / شعر / - /
انقلاب / - / اسلام / ی / است / (۱۶ تکواژ)
گزینه‌ی «۴»: به / سرود / ه / ها / ی / معلم / تمایز / و / ارزش / - ش / - /
خاص / ی / بخشید / ه / است / (۱۷ تکواژ)

۱۹۴۲. ۱ ۲ ۳ ۴

تعداد تکواژهای عبارت متن سؤال و گزینه‌ها به شرح زیر است:
عبارت مورد سؤال: اگر / نا / محرم / ان / از / اسرار / - / عرفا / آگاه / شو / - / ند / احتمال / - / تکفیر / و / تعزیر / و / دیگر / پی / آمد / ها / ی / نا / گوار / در / کار / خواه / - / د / بود ۲۹ تکواژ
گزینه‌ی «۱»: واژه / ها / ی / زبان / - / متداول / برای / بیان / - / باور / ها / و / جهان / بین / ی / - / عرفا / و / صوف / ی / ان / رس / ا / بود / - / ند ۲۶ تکواژ

گزینه‌ی «۲»: در / دین / - / اسلام / واژه / ها / ی / وجود / دار / - / د / که / در / دین / - / دیگر / ی / این / واژه / ها / معادل / و / کار / برد / ی / ن / دار / - / ند ۲۷ تکواژ
گزینه‌ی «۳»: از / واژه / ها / ی / رایج / در / یک / مکتب / برای / بیان / - / باور / ها / ی / مکتب / - / دیگر / به / سخت / ی / می / توان / استفاده / کرد ۲۵ تکواژ
گزینه‌ی «۴»: صوف / ی / ان / با / زبان / - / معمول / ن / می / توانست / - / ند / مفاهیم / - / عرفان / ی / را / بیان / کن / - / ند / زیرا / امکان / - / لغز / - / ش / برای / شنو / - / نده / بود ۲۹ تکواژ

۱۹۴۳. ۱ ۲ ۳ ۴

۱۹۴۴. ۱ ۲ ۳ ۴

۱۹۴۵. ۱ ۲ ۳ ۴

۱۹۴۶. ۱ ۲ ۳ ۴

۱۹۴۷. ۱ ۲ ۳ ۴

تکواژها: آثار / - / ادب / ی / - / ایران / آینه / ی / اندیش / ه / ها / باور / ها / و / هنر / مند / ی / ها / ی / ملت / ی / است ۱ / که / از / گذشت / ه / تا / کنون / پال / - / نده / و / شکوف / ا / از / خطر / ها / رست / ه / است ۱ / و / تا / ابد / پا / بر / جا / می / مان / - / د ۵۰ تکواژ
واژه‌ها: آثار / - / ادبی / - / ایران / آینه / ی / اندیشه‌ها / باورها / و / هنرمندی‌ها / ی / ملتی / است / که / از / گذشته / تا / کنون / بالنده / و / شکوفا / از / خطر / رسته / است / و / تا / ابد / پا / برجا / می‌ماند ۳۰ واژه

۱۹۴۸. ۱ ۲ ۳ ۴

کلید اولیه‌ی سازمان سنجش گزینه‌ی «۲» را صحیح اعلام کرده است.
تکواژها: شگفت / ا / به / خدا / که / هم / آهنگ / ی / - / این / مردم / در / باطل / - / خویش / و / پراکند / ه / گ / ی / ی / شما / در / حق / - / خود / دل / را / می / میر / اند / - / د / و / اندوه / را / تازه / می / گرد / اند / - / د ۳۹ تکواژ
واژه‌ها: شگفتا / به / خدا / که / هماهنگی / - / این / مردم / در / باطل / - / خویش / و / پراکندگی / - / شما / در / حق / - / خود / دل / را / می‌میراند / و / اندوه / را / تازه / می‌گرداند ۲۸ واژه
توجه: (با توجه به شمارش تکواژها و واژه‌ها، گزینه‌ی صحیح وجود ندارد.)

۱۹۴۹. ۱ ۲ ۳ ۴

تکواژها: دان / - / ش / - / عوام / یا / توده / شناس / ی / شاخ / ه / ای / است / Φ / از / علم / - / مردم / شناس / ی / و / عبارت / است / Φ / از / علم / به / آداب / و / رسوم / و / افسانه / ها / ی / یک / قوم / و / خصایص / - / ملی / ی / آن / قوم / را / آشکار / می / ساز / - / د ۴۷ تکواژ
واژه‌ها: دانش / - / عوام / یا / توده‌شناسی / شاخه‌ای / است / از / علم / - / مردم‌شناسی / و / عبارت / است / از / علم / به / آداب / و / رسوم / و / افسانه‌ها / ی / یک / قوم / و / خصایص / - / ملی / ی / آن / قوم / را / آشکار / می‌سازد ۳۵ واژه

۱۹۵۰. ۱ ۲ ۳ ۴

تکواژها: بیهق / ی / تنها / مورخ / ی / امین / و / بلند / پای / ه / ن / است / Φ / که / نویس / - / نده / ای / توان / ا / و / زبر / دست / است / Φ

و / امانت / دار / ی / و / دقت / - / ی / کتاب / - / ش / را / به / صورت / - / داستان / ی / گیر / ا / و / دل / چسب / کرد / ه / است / Φ = ۴۹ تکواژ
واژه‌ها: بیهقی / تنها / مورخی / امین / و / بلند پایه / نیست / که / نویسنده‌ای / توانا / و / زبردست / است / و / امانت‌داری / و / دقت / - / ی / کتاب / - / ش / را / به / صورت / - / داستانی / گیرا / و / دل چسب / کرده است / = ۳۰ واژه

طراح محترم، به احتمال زیاد «کتابش» یا «به صورت» را یک واژه در نظر گرفته است که هیچ کدام درست به نظر نمی‌رسند.

۱۹۵۱. ۱ ۲ ۳ ۴

تکواژها: گزار / - / ش / گر / مانند / - / مهندس / ی / است / Φ / که / می / خواه / - / بنا / ی / را / ب / ساز / - / د / ابتدا / وضع / - / زمین / و / تناسب / - / ساخت / مان / را / در / ذهن / - / خود / مجسم / می / کن / - / د / سپس / به / طرح / ریز / ی / می / پرداز / - / د ۴۵ تکواژ
واژه‌ها: گزارشگر / مانند / مهندسی / است / که / می‌خواهد / بنایی / را / بسازد / ابتدا / وضع / - / زمین / و / تناسب / - / ساختمان / را / در / ذهن / - / خود / مجسم / می‌کند / سپس / به / طرح ریزی / می‌پردازد / ۲۸ واژه (طراح محترم در شمارش واژه‌ها نیز «مانند» را دو واژه و «مجسم می‌کند» را به عنوان فعل مرکب، یک واژه در نظر گرفته است که این امر درست به نظر نمی‌رسد، زیرا «مجسم» نقش مسندی دارد (= می‌گرداند، می‌نماید، می‌سازد) و «مانند» را نمی‌توان برای هیچ واژه‌ی دیگری به عنوان مضاف در نظر گرفت، اما می‌توان آن را هم‌چون بعضی حرف‌های اضافه، دو تکواژ در نظر گرفت.)

۱۹۵۲. ۱ ۲ ۳ ۴

تکواژها: ادب / ی / ات / - / داستان / ی / ی / تحلیل / ی / دست / - / ما / را / می / گیر / - / د / و / به / یار / ی / ی / تخیل / ما / را / و / می / دار / - / د / تا / بیش / تر / به / درون / - / جهان / - / واقع / ی / ب / رو / یم / ۴۱ تکواژ
واژه‌ها: ادبیات / - / داستانی / - / تحلیلی / دست / - / ما / را / می‌گیرد / و / به / یاری / - / تخیل / ما / را / و می‌دارد / تا / بیش‌تر / به / درون / - / جهان / - / واقعی / برویم ۲۷ واژه

۱۹۵۳. ۱ ۲ ۳ ۴

تکواژها: پیام / - / یک / داستان / همان / روح / - / حاکم / بر / داستان / و / درون / مایه / ی / آن / است / Φ / نتیجه / ای / کل / ی / در / مورد / - / زنده / گ / ی / است / Φ / که / داستان / آشکار / ا / آن / را / بیان / کرد / ه / است / Φ = ۳۹ تکواژ
واژه‌ها: پیام / - / یک / داستان / همان / روح / - / حاکم / بر / داستان / و / درون‌مایه / ی / آن / است / نتیجه‌ای / کلی / در / مورد / - / زندگی / است / که / داستان / آشکارا / آن / را / بیان کرده است ۲۸ واژه. «همان» از دو تکواژ هم + ان / تشکیل شده، اما در این سؤال یک تکواژ در نظر گرفته شده است.

۱۹۵۴. ۱ ۲ ۳ ۴

تکواژها: هر / پژوه / - / ش / گر / ی / در / کار / - / خود / به / آشنا / ی / با / شیوه / ها / ی / پژوه / - / راه / ها / ی / دست / یاب / ی / به / مراجع / و / مآخذ / - / گون / ا / گون / نیاز / مند / است / Φ = ۳۶ تکواژ
واژه‌ها: هر / پژوهشگری / در / کار / - / خود / به / آشنایی / با / شیوه‌ها / ی / پژوهش / راه‌ها / ی / دست‌یابی / به / مراجع / و / مآخذ / - / گوناگون / نیازمند / است ۲۳ واژه

۱۹۵۵. ۱ ۲ ۳ ۴

تکواژها: غزل / در / لغت / به / معنی / ی / عشق / باز / ی / و / حدیث / - / عشق / و / عاشق / ی / گفت / - / ن / است / Φ / و / در / اصطلاح / - / شعرا / ابیات / ی / است / Φ / بر / یک / وزن / و / قافیه / و / با / مطلع / - / مصرع ۳۹ تکواژ
واژه‌ها: غزل / در / لغت / به / معنی / ی / عشق‌بازی / و / حدیث / - / عشق / و / عاشقی / گفتن / است / و / در / اصطلاح / - / شعرا / ابیاتی / است / بر / یک / وزن / و / قافیه / و / با / مطلع / - / مصرع ۳۲ واژه

۱۹۷۱. ۱ ۲ ۳ ۴

«بیرون از خانه، پشت حصار ده» گروه قیدی است که طراح محترم، به عنوان گروه بدلی در نظر گرفته است.

۱۹۷۲. ۱ ۲ ۳ ۴

۱۹۷۳. ۱ ۲ ۳ ۴

مردان عمل: م / ر / د / ن / ع / م / ل / ج / واج
گزینۀ ۲: اختر بخت: ع / خ / ت / ر / ب / خ /
ت / ۱۱ واج

گزینۀ ۳: دست اراده: د / س / ت / ع / ر / د /
/ ۱۱ واج

گزینۀ ۴: کوه بلند: ک / و / ه / ب / ل / ن / د /
۱۰ واج

۱۹۷۴. ۱ ۲ ۳ ۴

واچ‌های گزینۀ ۳: م / ر / د / ن / / (۷ واج)
واچ‌های گزینۀ ۱: ن / ز / د / ی / ک / / (۸ واج)
واچ‌های گزینۀ ۲: ن / م / ی / ش / گ / / (۱۰ واج)
واچ‌های گزینۀ ۴: خ / ر / د / م / ن / د / (۹ واج)

۱۹۷۵. ۱ ۲ ۳ ۴

املاي درست کلمات:

گزینۀ ۱: نقض / نفز

گزینۀ ۲: غدیر / قدیر

گزینۀ ۴: صغیر / سفیر

۱۹۷۶. ۱ ۲ ۳ ۴

ثواب / صواب

۱۹۷۷. ۱ ۲ ۳ ۴

نقز / نقض

۱۹۷۸. ۱ ۲ ۳ ۴

۱۹۷۹. ۱ ۲ ۳ ۴

واژه‌ها: قدرتمندی / امری / است / که / باید / از / آن / خوب / استفاده /

شود. ده واژه

۱۹۸۰. ۱ ۲ ۳ ۴

اخوان / شاعر / بزرگ / و / آشنا / ی / روزگار / اشعار / خود / را /
/ در / خدمت / مردم / قرار داده است ۱۷ واژه

۱۹۸۱. ۱ ۲ ۳ ۴

واژه‌ها: این / کتاب‌ها / پر / از / نکته‌ها / و / مسائل / اجتماعی / دینی /
/ اخلاقی / و / ادبی / اند ۱۴ واژه.

۱۹۸۲. ۱ ۲ ۳ ۴

واژه‌ها: او / واقع‌بین / بود / که / زندگی / مردم / را / با / تلاش / -
/ مستمر / خود / به / واقع‌گرایی / رسانید / ۱۷ واژه

درس

۱۹۸۳. ۱ ۲ ۳ ۴

۱۹۸۴. ۱ ۲ ۳ ۴

۱۹۸۵. ۱ ۲ ۳ ۴

۱۹۸۶. ۱ ۲ ۳ ۴

۱۹۸۷. ۱ ۲ ۳ ۴

۱۹۸۸. ۱ ۲ ۳ ۴

۱۹۸۹. ۱ ۲ ۳ ۴

۱۹۹۰. ۱ ۲ ۳ ۴

۱۹۹۱. ۱ ۲ ۳ ۴

۱۹۹۲. ۱ ۲ ۳ ۴

فعل در این گزینۀ بدون قرینه حذف شده است.

۱۹۹۳. ۱ ۲ ۳ ۴

کلمه‌ی «بازرس» علامت جمع عربی نمی‌گیرد. / احوالات، به دلیل این
که دو بار جمع بسته شده است، نادرست است / (بر علیه) نیز کاربردش
نادرست است.

۱۹۵۶. ۱ ۲ ۳ ۴

۱۹۵۷. ۱ ۲ ۳ ۴

گزینۀ های «۱، ۲ و ۴» هر کدام دارای هفت واج هستند، اما گزینۀ
«۳» دارای نه واج است.

۱۹۵۸. ۱ ۲ ۳ ۴

۱۹۵۹. ۱ ۲ ۳ ۴

۱/۶ س / م / ن / خ / ر / د / ش

۱۹۶۰. ۱ ۲ ۳ ۴

۱۹۶۱. ۱ ۲ ۳ ۴

گزینۀ «۱»: ع / خ / ت / ر / ش / ن / س / ۱۱ واج

گزینۀ «۲»: م / ت / ف / و / ت / ۹ واج

گزینۀ «۳»: ی / د / ن / د / ۷ واج

گزینۀ «۴»: ص / ی / ی / د / ۶ واج

۱۹۶۲. ۱ ۲ ۳ ۴

ع / ص / و / ل / ع / خ / ت / ر / ش / ن / س / ی / ۱۸ واج

۱۹۶۳. ۱ ۲ ۳ ۴

ع / خ / ت / ر / ش / ن / س / ن / ت / ا / ر / ی

خ / ۱۹ واج

۱۹۶۴. ۱ ۲ ۳ ۴

گروه بدلی «این نخلستان خاموش و پرمهتاب» است و واج‌های آن
عبارت‌اند از:

ع / ی / ن / ن / خ / ل / س / ت / ن / خ / م / و / ش / و /

ب / د / م / ه / ت / ا / ب / ۲۹ واج

۱۹۶۵. ۱ ۲ ۳ ۴

گروه بدلی «این تنها پرنده‌ی نامرئی» است و واج‌های آن عبارت‌اند از:

ع / ی / ن / ت / ن / ه / ا / ب / ر / ن / د / ی / ن / م /

ر / ع / ی / ۲۴ واج

۱۹۶۶. ۱ ۲ ۳ ۴

«انتر شیخ شیرازی، شاعر و نویسنده‌ی ایرانی» گروه‌های بدلی هستند و
واج‌های آن‌ها عبارت‌اند از:

ع / ت / ر / ش / ی / خ / ش / ی / ا / ز / ی / ش /

ع / ر / و / ن / و / ی / س / ن / د / ی / ع / ا / ر / ن /

ی / ۴۱ واج

۱۹۶۷. ۱ ۲ ۳ ۴

گروه بدلی «داستان‌نویس پراوازه و موفقی معاصر» است و واج‌های آن
عبارت‌اند از:

د / ا / س / ت / ن / ن / و / ی / س / ب / د / ر / و / ا / ز /

و / م / د / ف / ف / ق / م / ع / ا / ص / د / ر / ۳۹ واج

۱۹۶۸. ۱ ۲ ۳ ۴

گزینۀ «۱»: همان آدمیان: ه / م / ن / ا / د / م / ی / ا / ن

۱۴ واج

گزینۀ «۲»: اجرام آسمانی: ع / ج / ر / ا / م / ع / ا / س / م /

ن / ی / ۱۵ واج

گزینۀ «۳»: مدت کمی: م / د / د / ت / ک / م / ی

۱۱ واج

گزینۀ «۴»: قدرت مشاهده: ق / د / ر / ت / م / ش / ا / ه /

د / - / ۱۵ واج

۱۹۶۹. ۱ ۲ ۳ ۴

دفتر شاگردان کلاس د / ف / ت / ر / ش / ا / گ / ر / د /
ا / ن / ک / ل / س / ۲۱ واج

۱۹۷۰. ۱ ۲ ۳ ۴

قوانین: ق / و / ن / ی / ن / ۷ واج

ارمغان: ع / ر / م / ع / ا / ن / ۸ واج

تاریخچه: ت / ا / ر / ی / خ / چ / ۷ واج

آینده: ع / ا / ی / ن / د / ۷ واج

۱۹۹۴. ۱ ۲ ۳ ۴

(یت) علامت مصدر جعلی عربی است، کاربرد آن با کلمات فارسی نادرست است. (خوب، من و دو) کلمات فارسی اند.

۱۹۹۵. ۱ ۲ ۳ ۴

(تنوین) ویژه‌ی زبان عربی است، کاربرد آن با کلمات فارسی نادرست است. (اول) کلمه‌ی عربی است تنوین را می‌توان با آن به کار برد.

۱۹۹۶. ۱ ۲ ۳ ۴

گزینه‌های ۱ و ۳ درست اند، چون برای احترام با نهاد مفرد، فعل جمع آمده است.

۱۹۹۷. ۱ ۲ ۳ ۴

عبارت شش غلط نگارشی دارد: بازرسین / مربوطه / گزارشات / پاکات / تلفناً / خوبیّت.

۱۹۹۸. ۱ ۲ ۳ ۴

تشریح گزینه‌های دیگر:
ویرایش گزینه‌ی «۱»: آل بویه بغداد را فتح کرده و خلیفه را بر کنار (کردند) و پسرش را به جای او برگماردند. حذف فعل نادرست است.
ویرایش گزینه‌ی «۳»: گزارش‌های رسیده را بررسی و مطالب مهم را به دقت یادداشت کردم. (گزارش واژه‌ی فارسی است، نباید با (ات) عربی جمع بسته شود). فعل (کردم) پس از واژه‌ی (بررسی) حذف شده است، اما اشکال نگارشی ندارد، چون به قرینه لفظی است.
ویرایش گزینه‌ی «۴»: همه‌ی نامه‌ها، در جلسه‌ی شورای دبیران مطرح (شد) و به تصویب رسید. حذف فعل (شد) نادرست است.

۱۹۹۹. ۱ ۲ ۳ ۴

در گزینه‌ی «۲» تجربه کردن / در گزینه‌ی «۳» برخوردار بودن / در گزینه‌ی «۴» توسط، غلط نگارشی دارد.

۲۰۰۰. ۱ ۲ ۳ ۴

حرف اضافه‌ای که با واژه‌ی (موفق) می‌آید (به) است.

۲۰۰۱. ۱ ۲ ۳ ۴

فعل‌ها با هم مطابقت ندارند.

۲۰۰۲. ۱ ۲ ۳ ۴

غلط‌های نگارشی عبارت‌اند از: خانم مدیر، اعلیٰ تر، آزمایشات، محترمه، انجام به جای اجرا، قول معروف، ببرد (عدم مطابقت فعل با نهاد)

۲۰۰۳. ۱ ۲ ۳ ۴

واژه‌ی «مسئله» در این عبارت «حشو» است که نباید آن را به کار برد.

۲۰۰۴. ۱ ۲ ۳ ۴

کاربرد نادرست «شامل» به جای «مشمول / ورزش باد، اجرای هر گونه عملیات نجات را غیر ممکن ساخته بود. / دکتر محمد معین در سال ۱۳۴۵ به سکنه‌ی مغزی دچار شد و پس از پنج سال درگذشت.

۲۰۰۵. ۱ ۲ ۳ ۴

جمله‌ی ویرایش شده چنین است: قرّخی بخش عمده‌ای از قصادی را که سروده است، به مدح سلاطین و بزرگان عصر خویش پرداخته است. علامت مفعول «را» است که بدون فاصله بعد از «مفعول» می‌آید.

۲۰۰۶. ۱ ۲ ۳ ۴

حسن خوبی در گزینه‌ی «۲» حشو است چون مفهومی یک‌سان دارند. یکی از آن‌ها کافی است.

۲۰۰۷. ۱ ۲ ۳ ۴

حرف اضافه‌ی «با» در این گزینه نابه‌جا و نادرست به کار رفته است. به جای آن باید حرف اضافه‌ی «به» به کار برد.

۲۰۰۸. ۱ ۲ ۳ ۴

برخوردار بودن، در جایی به کار می‌رود که نتیجه‌ی مثبت و مفید داشته باشد.

۲۰۰۹. ۱ ۲ ۳ ۴

«بلکه هم چنین و می‌باشد» غلط‌های نگارشی این گزینه هستند.

۲۰۱۰. ۱ ۲ ۳ ۴

غلط‌های نگارشی عبارت‌اند از:
(۱) حشو (پایان اواخر) (۲) حذف فعل کمکی بعد از فعل (نشده)
(۳) گریبان گیر او (وجود ضمیر جدا) «او» برای غیر جان دار
(۴) عهد و زمان (حشو) (۵) نویسنده گان (اشتباه در رسم الخط)
(۶) پیدا شد (فعل مفرد به جای فعل جمع)
(۷) برخوردار (در مفهوم مثبت به کار می‌رود نه در امور منفی)

۲۰۱۱. ۱ ۲ ۳ ۴

جمله‌ی ویرایش شده: خانواده‌ی تحصیل کرده‌ی من بدون توجه به موقعیت سنی من، با بنده کودکان و بچگانه رفتار می‌کنند.

۲۰۱۲. ۱ ۲ ۳ ۴

در بخش دوم جمله‌ی نخست، مقصود از «شما» نوع آدمی است، اما شیوه‌ی طرح جمله به گونه‌ای است که به نظر می‌رسد نهاد به شکلی نابه‌جا تغییر داده شده است.

۲۰۱۳. ۱ ۲ ۳ ۴

برای نهاد جمع «هنرمندو دانشمند»، فعل مفرد آمده است.

۲۰۱۴. ۱ ۲ ۳ ۴

۲۰۱۵. ۱ ۲ ۳ ۴

۲۰۱۶. ۱ ۲ ۳ ۴

۲۰۱۷. ۱ ۲ ۳ ۴

۲۰۱۸. ۱ ۲ ۳ ۴

۲۰۱۹. ۱ ۲ ۳ ۴

۲۰۲۰. ۱ ۲ ۳ ۴

۲۰۲۱. ۱ ۲ ۳ ۴

۲۰۲۲. ۱ ۲ ۳ ۴

۲۰۲۳. ۱ ۲ ۳ ۴

۲۰۲۴. ۱ ۲ ۳ ۴

۲۰۲۵. ۱ ۲ ۳ ۴

۲۰۲۶. ۱ ۲ ۳ ۴

۲۰۲۷. ۱ ۲ ۳ ۴

۲۰۲۸. ۱ ۲ ۳ ۴

۲۰۲۹. ۱ ۲ ۳ ۴

جمله‌ی ویرایش شده: نویسندگان گنج‌اندین مفاهیم و اصطلاحات امروزی در داستان، نوشته را از حالت متعارف آن خارج کرده است. (کاربرد حرف اضافه‌ی در قبل از واژه‌ی حالت، نادرست است).

۲۰۳۰. ۱ ۲ ۳ ۴

یکی از مواردی که در ویرایش زبانی باید رعایت شود پرهیز از «حشو» است. سوابق گذشته در این گزینه حشو است که نیاز به ویرایش دارد؛ یعنی یکی از دو واژه‌ی سوابق یا گذشته باید حذف شوند.

۲۰۳۱. ۱ ۲ ۳ ۴

در گزینه‌ی «۲» حرف نشانه‌ی «را» نادرست به کار رفته است حرف نشانه‌ی «را» باید بدون فاصله بعد از مفعول بیاید. نگارش درست آن چنین است: ... رضایت مخدوم را بر شناساندن حقیقت ترجیح دهد. در گزینه‌ی «۳» دو حرف پرسشی «آیا چگونه» در کنار هم به کار رفته است که نادرست است.

در گزینه‌ی «۴» کاربرد «به قول معروف» نادرست است. جمله‌ی بعد از آن قول معروف نیست.

۲۰۳۲. ۱ ۲ ۳ ۴

در گزینه‌ی «۱»، فعل جمله‌ی اول بدون قرینه حذف شده است. «مجازات‌هایی که قانون مدنی کشور در نظر گرفته است، اجرا خواهد کرد.

۲۰۳۳. ۱ ۲ ۳ ۴

واژه‌ی «قلمرو» در جمله‌ی گزینه‌ی «۱»، زاید است.

۲۰۳۴. ۱ ۲ ۳ ۴

عدم برنامه‌ریزی مناسب، مانع اجرای فعالیت‌های ورزشی شده است.

درس ۴

۱ ۲ ۳ ۴ ۲۰۵۰

۱ ۲ ۳ ۴ ۲۰۵۱

فؤاد < فؤاد

۱ ۲ ۳ ۴ ۲۰۵۲

در این گزینه همزه را باید به این صورت نوشت «مستول».

۱ ۲ ۳ ۴ ۲۰۵۳

۱ ۲ ۳ ۴ ۲۰۵۴

توطئه - ثواب - حوضه - لثامت

۱ ۲ ۳ ۴ ۲۰۵۵

املای صحیح کلمه «مستظره» است

۱ ۲ ۳ ۴ ۲۰۵۶

وزر < وزر

۱ ۲ ۳ ۴ ۲۰۵۷

املای درست «مغلظه»

۱ ۲ ۳ ۴ ۲۰۵۸

املای درست: صغیر، منصوب، هبوط، سمین

۱ ۲ ۳ ۴ ۲۰۵۹

املای درست: صغیر در معنی صدا، سفیر، فرستاده

۱ ۲ ۳ ۴ ۲۰۶۰

۱ ۲ ۳ ۴ ۲۰۶۱

املای درست: سرگشتگی

۱ ۲ ۳ ۴ ۲۰۶۲

۱ ۲ ۳ ۴ ۲۰۶۳

۱ ۲ ۳ ۴ ۲۰۶۴

۱ ۲ ۳ ۴ ۲۰۶۵

۱ ۲ ۳ ۴ ۲۰۶۶

املای درست: براعت

۱ ۲ ۳ ۴ ۲۰۶۷

القا: آموختن / آجل: آینده / براعت: برتری / هایل: ترسناک

۱ ۲ ۳ ۴ ۲۰۶۸

املای درست کلمات عبارت‌اند از: آسمان برائت (بیزاری) = آسمان براعت (برتری، بلندی، برتری یافتن در علم و فضل یا کمال و جمال) / زجرت = ضجرت (اندوه، ملال، دل تنگی) یادآوری: «ضجرت» از زبان وادبیات فارسی پیش‌دانشگاهی حذف شده است.

۱ ۲ ۳ ۴ ۲۰۶۹

املای درست کلمه: مرضی حایل (مانع) = مرضی هایل (ترسناک)، واژه‌های مهم املایی گزینه‌های دیگر: گزینه ۱: منصب: مقام، رتبه / گزینه ۲: سمین: چاق، ثمین: گران بها / گزینه ۳: تناول: درازدستی، تعدی، غربت: دور شدن، دوری از وطن.

۱ ۲ ۳ ۴ ۲۰۷۰

املای صحیح کلمات در گزینه‌های «۱، ۲ و ۴» عبارت‌اند از: «زعارت، تهجد، قدغن».

۱ ۲ ۳ ۴ ۲۰۷۱

املای درست واژگان عبارت‌اند از: «انتفاع، لثیم، مهمل».

درس ۵

۱ ۲ ۳ ۴ ۲۰۷۲

کارخانه‌ها < نهاد

۱ ۲ ۳ ۴ ۲۰۳۵

۱ ۲ ۳ ۴ ۲۰۳۶

۱ ۲ ۳ ۴ ۲۰۳۷

۱ ۲ ۳ ۴ ۲۰۳۸

۱ ۲ ۳ ۴ ۲۰۳۹

گزینه‌ی «۱»: پرهیز از تکرار فعل، زیرا هر دو فعل به یک معنا به کار رفته‌اند.

در گزینه‌ی «۲»: سوابق گذشته حشو به حساب می‌آید.

در گزینه‌ی «۳»: آیا چگونه، حشو است، زیرا نباید در یک عبارت دو کلمه‌ی پرسشی کنار هم بیاید.

۱ ۲ ۳ ۴ ۲۰۴۰

در سه گزینه‌ی دیگر «حشو» وجود دارد.

حسن خوبی < خوبی / برعلیه < علیه / سوابق گذشته < گذشته

۱ ۲ ۳ ۴ ۲۰۴۱

تشریح گزینه‌های دیگر

گزینه‌ی «۱»: به جای «انجام» بهتر است از «اجرا» استفاده کنیم؛ زیرا واژه‌ی «انجام» به تنهایی «پایان، سرانجام و عاقبت» معنی می‌دهد و چون از طرح سخن گفته شده «اجرا» کلمه‌ی مناسب‌تری است. / گزینه‌ی «۲»: حرف اضافه‌ی «متفاوت»، «با» است نه «از» / گزینه‌ی «۴»: حرف نشانه‌ی «را» باید پس از مفعول «نتایج» قرار گیرد.

۱ ۲ ۳ ۴ ۲۰۴۲

پرهیز از حشو (مثل: سوابق گذشته، فینال آخر، حسن خوبی و ...) از انواع ویرایش زبانی است.

۱ ۲ ۳ ۴ ۲۰۴۳

«را» تکرار شده است. صورت صحیح جمله چنین است: صدای خنده‌ی مهیب آنان کلاس و مدرسه را تکان می‌داد.

۱ ۲ ۳ ۴ ۲۰۴۴

گزینه‌ی ۱: «سوابق گذشته» حشو / گزینه‌ی ۳: «این دانش آموز فعال» باید پیش از «این سخن عظیم» مفعول بیاید. (جابه‌جایی ارکان جمله)

گزینه‌ی ۴: «زباناً» نادرست است. واژه‌ی «زبان» فارسی است و تئوین عربی نمی‌گیرد.

۱ ۲ ۳ ۴ ۲۰۴۵

در گزینه‌ی ۱ اجزای جمله در جای خود نیست.

در گزینه‌ی ۲ مفعول ابتدای جمله آمده است.

در گزینه‌ی ۴ نیز مفعول ابتدای جمله آمده است.

۱ ۲ ۳ ۴ ۲۰۴۶

در گزینه‌ی ۱ (بر) حشو است. / در گزینه‌ی ۲ (تر) اضافی است. / در گزینه‌ی ۳: یکی از واژه‌ها اضافی است.

۱ ۲ ۳ ۴ ۲۰۴۷

کلمات متشابه: تلفظی یک‌سان دارند، اما نوشتن و معنی آن‌ها با هم فرق دارد.

۱ ۲ ۳ ۴ ۲۰۴۸

بسختی < به سختی

۱ ۲ ۳ ۴ ۲۰۴۹

تشریح گزینه‌های دیگر:

گزینه‌ی «۱»: وجود کلمه‌ی «انسان‌ها» ناهنجاری ایجاد کرده است. (با توجه به این‌که این جمله مربوط به متن درس «کویر» ادبیات پیش‌دانشگاهی است.)

گزینه‌ی «۳»: واژه‌ی «بی‌درپی» حشو گرفته شده است.

گزینه‌ی «۴»: ترتیب اجزای اصلی جمله به درستی نیامده است، بهتر است جمله این‌گونه باشد: شما می‌توانید رویدن خیال را به‌خوبی در کویر این سرزمین مشاهده کنید.